EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 29.10.2025
COM(2025) 662 final

2025/0338 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2026, 2027 en 2028, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

In Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad[1] inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) ("de basisverordening") zijn doelstellingen vastgesteld die onder meer moeten worden toegepast bij de vaststelling van vangstmogelijkheden, i.e. vangst- en visserijinspanningsbeperkingen. Het doel is ervoor te zorgen dat de EU-visserijen zowel ecologisch als economisch en sociaal duurzaam zijn. Het Europees Parlement en de Raad hebben Verordeningen (EU) 2018/973[2] en (EU) 2019/472[3] tot vaststelling van meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren ("meerjarenplan Noordzee" en "meerjarenplan westelijke wateren") aangenomen en daarin is voor een aantal bestanden bepaald hoe die doelstellingen bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden moeten worden bereikt.

De vangstmogelijkheden moeten voor de meeste bestanden jaarlijks en voor bepaalde bestanden om de twee tot vier jaar worden vastgesteld.

Sommige vangstmogelijkheden moeten autonoom door de EU worden vastgesteld, terwijl andere moeten worden vastgesteld na bilaterale of multilaterale onderhandelingen met niet-EU-landen.

Dit voorstel heeft tot doel de vangstmogelijkheden vast te stellen voor bepaalde:

– bestanden waarvoor de vangstmogelijkheden autonoom door de EU worden vastgesteld;

– bestanden: i) die gezamenlijk met het Verenigd Koninkrijk (VK) worden beheerd in de Noordzee en de noordwestelijke wateren, met inbegrip van de diepzeebestanden in die gebieden; ii) die gezamenlijk met Noorwegen en het VK worden beheerd in de Noordzee; iii) die gezamenlijk met Noorwegen worden beheerd in het Skagerrak-Kattegat; of iv) waarover overleg met de kuststaten wordt gepleegd in de Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC);

– bestanden die worden beheerd door regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's); en

---

[1] Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

[2] Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

[3] Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

– bestanden in wateren van niet-EU-landen.

Aanpak voor de vaststelling van vangstmogelijkheden

De vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de basisverordening, waarin wordt verwezen naar de GVB-doelstellingen en de meerjarenplannen voor de Noordzee en voor de westelijke wateren.

De Commissie publiceert elk jaar een mededeling waarin een overzicht van de toestand van de bestanden wordt gegeven op basis van wetenschappelijk advies en waarin haar aanpak voor het voorstellen van vangstmogelijkheden wordt toegelicht. De meest recente jaarlijkse mededeling is "Duurzame visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2026" (COM(2025) 296).

De Commissie stelt vangstmogelijkheden voor die op wetenschappelijk advies zijn gebaseerd en die stroken met de in de jaarlijkse mededeling en in dit voorstel uiteengezette aanpak.

Tussen 28 mei en 27 juni 2025 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) op verzoek van de Commissie zijn jaarlijks of meerjarig wetenschappelijk advies over een aantal door dit voorstel bestreken bestanden uitgebracht[4].

De vangstmogelijkheden waarover de EU beschikt, worden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig artikel 16, lid 1, van de basisverordening betreffende het beginsel van relatieve stabiliteit.

Later voor te stellen vangstmogelijkheden

De vangstmogelijkheden voor autonome EU-bestanden waarvoor nog geen wetenschappelijk advies beschikbaar is, zijn in dit voorstel aangeduid met "p.m." (pro memorie). Zodra het wetenschappelijk advies beschikbaar is, wordt dit voorstel geactualiseerd door middel van non-papers van de diensten van de Commissie.

Ook zullen vangstmogelijkheden voor bepaalde andere bestanden worden voorgesteld in het licht van de resultaten van overleg met niet-EU-landen dat nog niet is afgesloten en van de jaarvergaderingen van de ROVB's die nog niet hebben plaatsgevonden. Met betrekking tot dat overleg en die ROVB-jaarvergaderingen doet de Commissie een voorstel voor de namens de EU in te nemen standpunten en stelt de Raad deze standpunten vast. Voor het bilaterale overleg met het Verenigd Koninkrijk over gedeelde bestanden en voor de ROVB-jaarvergaderingen stelt de Commissie specificaties van de meerjarenstandpunten van de EU voor, die door de Raad worden vastgesteld[5].

---

4 https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx.

5 Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj).
Besluit (EU) 2023/2900 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijcommissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/865 (PB L, 2023/2900 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2900/oj).
Besluit (EU) 2023/2807 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Internationale Commissie voor de instandhouding van

Aangezien het overleg met niet-EU-landen nog niet is afgesloten of de jaarvergaderingen van bepaalde ROVB's nog niet hebben plaatsgevonden, is de tekst van de desbetreffende overwegingen en bepalingen van Verordening (EU) 2025/202 van de Raad[6] tussen vierkante

---

Atlantische tonijnen, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/868 (PB L, 2023/2807 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2807/oj).
Besluit (EU) 2023/2812 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/867 (PB L, 2023/2812 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2812/oj).
Besluit (EU) 2023/2901 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/860 (PB L, 2023/2901 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2901/oj).
Besluit (EU) 2023/2826 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/859 (PB L, 2023/2826 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).
` Besluit (EU) 2024/366 van de Raad van 16 januari 2024 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn en de vergadering van de partijen bij de Overeenkomst inzake het internationale programma voor het behoud van dolfijnen, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/812 (PB L, 2024/366 van 19.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/366/oj).
Besluit (EU) 2023/2823 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/861 (PB L, 2023/2823 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2823/oj).
Besluit (EU) 2023/2810 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de visserij in het westelijke en het centrale deel van de Stille Oceaan (WCPFC), en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/862 (PB L, 2023/2810 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2810/oj).
Besluit (EU) 2023/2828 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/866 (PB L, 2023/2828 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2828/oj).
Besluit (EU) 2023/2888 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in het kader van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/858 (PB L, 2023/2888 van 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2888/oj).
Besluit (EU) 2023/2801 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/863 (PB L, 2023/2801 van 19.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2801/oj).
Besluit (EU) 2024/395 van de Raad van 16 januari 2024 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Uitgebreide Commissie van het Verdrag voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/824 (PB L, 2024/395 van 24.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/395/oj).
Besluit (EU) 2023/2826 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/859 (PB L, 2023/2826 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).
Besluit (EU) 2022/392 van de Raad van 3 maart 2022 betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de Commissie voor de visserij in het noordelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 79 van 9.3.2022, blz. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/392/oj).

6 Verordening (EU) 2025/202 van de Raad van 30 januari 2025 tot vaststelling, voor 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging

haken in dit voorstel opgenomen en staat bij de vangstmogelijkheden "p.m.". De datums en kruisverwijzingen worden echter bijgewerkt voor de bepalingen.

Zodra het overleg met de niet-EU-landen is afgesloten of de jaarvergaderingen van de ROVB's hebben plaatsgevonden zal dit voorstel worden geactualiseerd door middel van non-papers van de diensten van de Commissie.

Aanlandingsverplichting

Overeenkomstig artikel 15 van de basisverordening vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting. Dit betekent dat alle vangsten, met inbegrip van vangsten die kleiner zijn dan de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte, aan boord van de vissersvaartuigen moeten worden gebracht en gehouden, moeten worden geregistreerd, aangeland en in voorkomend geval op de quota in mindering moeten worden gebracht. De basisverordening voorziet echter in bepaalde vrijstellingen van de aanlandingsverplichting. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten heeft de Commissie gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere bepalingen voor de uitvoering van de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen. Daarin wordt teruggooi toegestaan op basis van de-minimisvrijstellingen of vrijstellingen op grond van hoge overlevingskansen[7].

Overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de basisverordening worden de vangstmogelijkheden sinds de invoering van de aanlandingsverplichting niet meer vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid, aangezien teruggooi in beginsel niet meer is toegestaan.

Rekening houdend met de vereiste toepassing van de aanlandingsverplichting stelt de Commissie totale toegestane vangsten (TAC's) voor op basis van het vangstadvies van de ICES. Bij de voorgestelde EU-quota wordt rekening gehouden met de teruggooi op basis van vastgestelde vrijstellingen; deze hoeveelheden worden niet aangeland en evenmin op de quota afgeboekt en worden daarom in mindering gebracht op de EU-quota. In afwachting van de berekening van deze hoeveelheden wordt bij de EU-quota voor autonome EU-bestanden "p.m." vermeld in dit voorstel. Daarnaast stelt de Commissie voor bestanden waarvoor de ICES alleen aanlandingsadviezen verstrekt, TAC's voor op basis van dat advies.

Jaarflexibiliteit

van Verordening (EU) 2024/257 wat betreft vangstmogelijkheden voor 2025 (PB L, 2025/202, 31.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/202/oj).

7 Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2459 van de Commissie van 22 augustus 2023 tot aanvulling van Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad met nadere bepalingen voor de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen in de Noordzee voor de periode 2024-2027 (PB L, 2023/2459, 6.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2459/oj).
Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2623 van de Commissie van 22 augustus 2023 tot aanvulling van Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad met nadere bepalingen voor de aanlandingsverplichting
voor bepaalde visserijen in de westelijke wateren voor de periode 2024-2027 (PB L, 2023/2623, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2623/oj).

De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad[8] voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor bestanden met zowel "analytische beoordelingen" als "voorzorgsbeoordelingen"[9]. Overeenkomstig artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van TAC's bepalen op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn, op basis van de biologische toestand van de bestanden en de verbintenissen met niet-EU-landen.

De Commissie stelt voor jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 uit te sluiten voor bestanden: i) met analytische beoordelingen met een biomassa onder B_{lim}[10]; ii) met voorzorgsbeoordelingen waarvoor de ICES hetzij nulvangsten, hetzij opschorting van de gerichte visserij aanbeveelt; iii) waarvoor alleen bijvangsten of wetenschappelijke visserij zullen worden toegestaan; en iv) waarvoor de EU en het betrokken niet-EU-land of de betrokken niet-EU-landen niet tot overeenstemming over de toepassing van de jaarflexibiliteit zijn gekomen of de toepassing van die flexibiliteit hebben uitgesloten op basis van de biologische toestand van de bestanden.

Artikel 15, lid 9, van de basisverordening voorziet nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor quota. Om echter buitensporige flexibiliteit die de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou ondermijnen, te voorkomen, mogen de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van de basisverordening niet cumulatief van toepassing zijn.

Jaarflexibiliteit voor quota op grond van artikel 15, lid 9, van de basisverordening moet ook worden uitgesloten voor bestanden waarvoor jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is uitgesloten.

Recreatievisserij

Recreatievisserij kan een grote impact op bestanden hebben wanneer ze een aanzienlijk deel uitmaakt van de totale vangsten van de bestanden. Voor die bestanden is het derhalve passend om alle activiteiten die een impact op het bestand kunnen hebben, in aanmerking te nemen, ongeacht of het om commerciële of recreatieve activiteiten gaat. Om de GVB-doelstellingen te verwezenlijken, stelt de Commissie, indien van toepassing op grond van artikel 10, lid 4, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 11 van het meerjarenplan voor de westelijke wateren, ook maatregelen voor de recreatievisserij, inclusief vanaf de kust, voor.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De voorgestelde maatregelen stroken met de doelstellingen en voorschriften die in de basisverordening en in de meerjarenplannen voor de Noordzee, de westelijke wateren, en in Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad[11] ("de aalverordening") zijn opgenomen.

---

8 Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

9 Definities worden hieronder gegeven.

10 "B_{lim}" is het referentiepunt voor de paaibiomassa van een bestand. Belandt de biomassa onder dit punt, dan kan er sprake zijn van een verminderde voortplantingscapaciteit.

11 Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de EU**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met ander EU-beleid, met name Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad[12] ("de kaderrichtlijn mariene strategie"). Die richtlijn heeft tot doel bij te dragen tot het bereiken van een goede milieutoestand voor met name beschrijvend element 3, dat vereist dat alle commercieel geëxploiteerde vis en schaal- en schelpdieren zich binnen veilige biologische grenzen bevinden.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de EU als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

In het voorstel worden de vangstmogelijkheden vastgesteld en aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig de doelstellingen en voorschriften die in de basisverordening en in de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren zijn opgenomen, en op basis van de resultaten van bepaalde jaarvergaderingen van ROVB's die reeds hebben plaatsgevonden. Bijgevolg moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op basis van het beste beschikbare wetenschappelijke advies, waar mogelijk rekening houdend met biologische en sociaal-economische overwegingen betreffende gemengde visserijen.

Krachtens artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van de basisverordening beslissen de lidstaten zelf hoe de voor hen beschikbare vangstmogelijkheden volgens bepaalde in die artikelen vermelde criteria kunnen worden toegewezen aan vissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten beschikken dan ook over de nodige speelruimte om met het oog op de benutting van de voor hen beschikbare vangstmogelijkheden de toegewezen quota te verdelen volgens het sociale/economische model van hun keuze.

- **Keuze van instrument**

Een verordening wordt het meest passende instrument geacht omdat daarin voorschriften kunnen worden opgenomen die rechtstreeks van toepassing zijn voor de lidstaten en de betrokken marktdeelnemers. Zo kan ervoor worden gezorgd dat de voorschriften tijdig en op geharmoniseerde wijze worden uitgevoerd, hetgeen tot grotere rechtszekerheid leidt.

[12] Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

• Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan

Niet van toepassing.

• Raadpleging van belanghebbenden

a) Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

De Commissie heeft, met name via de adviesraden, belanghebbenden geraadpleegd op basis van haar jaarlijkse mededeling “Duurzame visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2026”.

b) Samenvatting van de reacties en de manier waarop daarmee rekening is gehouden

In hun reactie op de bovengenoemde jaarlijkse mededeling hebben de belanghebbenden hun mening gegeven over de door de Commissie verrichte evaluatie van de toestand van de bestanden en over de vraag welke beheersmatige reactie passend is. De Commissie heeft met die reacties rekening gehouden bij de uitwerking van dit voorstel.

• Bijeenbrengen en gebruik van expertise

De deskundigengroepen en besluitvormingsorganen van de ICES hebben een kader opgezet voor het wetenschappelijk advies van de ICES. Dat kader is gebaseerd op de beste beschikbare wetenschappelijke kennis en is collegiaal getoetst door onafhankelijke deskundigen. Op vraag van de Commissie wordt dat ICES-advies uitgebracht op basis van dat kader en met het oog op het mogelijk maken van de uitvoering van de doelstellingen en voorschriften van de basisverordening en van de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren.

Gegevens zijn essentieel voor de wetenschappelijke adviezen van de ICES:

– i) voor bestanden waarvoor uitgebreide datasets beschikbaar zijn aan de hand waarvan een volledige analytische, leeftijds-/lengte-gestructureerde beoordeling kan worden gemaakt, maakt de ICES ramingen van de omvang van de bestanden en prognoses over de wijze waarop de verschillende exploitatiescenario’s de omvang van de bestanden zullen beïnvloeden (“vangstscenariotabellen”). Op basis daarvan maakt de ICES ramingen van de aanpassingen die moeten worden aangebracht aan de vangstmogelijkheden om het bestand op een niveau te brengen dat de maximale duurzame opbrengst (MDO) kan opleveren bij een bepaald visserijpatroon en bij de actuele gemiddelde milieuomstandigheden. Voor dergelijke bestanden wordt in het wetenschappelijk advies, waar mogelijk, de bandbreedte vastgesteld van de visserijsterftewaarden die resulteren in de MDO (“F_{MDO}-bandbreedte”), zoals gedefinieerd in de meerjarenplannen[13].

– ii) voor bestanden waarvoor minder gegevens beschikbaar zijn, verstrekt de ICES geen vangstscenario’s, maar identificeert hij langeretermijntrends op het gebied van

[13] Bandbreedte van visserijsterftewaarden die op lange termijn de MDO opleveren bij een bepaald visserijpatroon en bij de actuele gemiddelde milieuomstandigheden, zonder dat dit aanzienlijke gevolgen heeft voor het reproductieproces voor het betrokken bestand.

rekrutering, biomassa en visserijsterfte. Op basis daarvan raamt hij de vangstmogelijkheden volgens de MDO op basis van MDO-proxy's.

– iii) voor andere bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, baseert de ICES zich bij zijn advies over het niveau van de vangstmogelijkheden op de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer en past hij een bepaalde methode toe[14]. Voor bestanden waarvoor meer gegevens beschikbaar zijn, identificeert de ICES langeretermijntrends op het gebied van rekrutering, biomassa en visserijsterfte, maar maakt hij geen raming van MDO-proxy's. Voor de bestanden waarvoor de minste gegevens beschikbaar zijn, identificeert de ICES trends bij vangsten of aanlandingen.

De ICES-beoordelingen voor de in de punten i) en ii) vermelde bestanden worden "analytische beoordelingen" genoemd en het advies wordt "MDO-advies" genoemd. Beoordelingen van de in punt iii) bedoelde bestanden worden "voorzorgsbeoordelingen" genoemd en het advies wordt "voorzorgsadvies" genoemd.

Voor de in punt i) vermelde bestanden brengt de ICES jaarlijks advies uit. Voor de in de punten ii) en iii) vermelde bestanden verricht de ICES geen jaarlijkse bestandsbeoordeling en brengt hij evenmin jaarlijks advies uit. Voor de in de punten ii) en iii) vermelde bestanden beoordeelt de ICES de langeretermijntrends. De ICES is dan ook van mening dat de beoordeelde toestand van die bestanden geen ingrijpende wijzigingen zal ondergaan gedurende de adviesperiode. Voor die bestanden is het door de ICES gepubliceerde advies het beste beschikbare wetenschappelijke advies voor de gehele adviesperiode. Voor de autonome EU-bestanden waarvoor de ICES een advies publiceert dat verscheidene jaren geldig blijft, stelt de Commissie de vaststelling voor van totale jaarlijkse TAC's voor de gehele adviesperiode, i.e. een periode van twee tot drie jaar ("meerjarige TAC's").

Een van de doelstellingen van het GVB is bestanden te herstellen tot een niveau waarmee de MDO kan worden gehaald, en ze op dat niveau te houden. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in artikel 2, lid 2, tweede alinea, van de basisverordening, waarin is bepaald dat dit exploitatieniveau "[...] voor alle bestanden uiterlijk in 2020 [moet worden] verwezenlijkt". De Commissie stelt daarom voor vangstmogelijkheden vast te stellen voor doelbestanden in het kader van de meerjarenplannen en voor niet onder de meerjarenplannen vallende doelbestanden, op basis van het MDO-advies.

De vangstmogelijkheden voor doelbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren[15] en waarvoor er MDO-advies bestaat, moeten ook op basis van de desbetreffende meerjarenplannen worden vastgesteld. Deze bepalen een bandbreedte van visserijsterftewaarden die resulteren in de MDO ("F_{MDO}-bandbreedte") en bieden derhalve onder specifieke voorwaarden een zekere mate van flexibiliteit. De Commissie heeft de ICES verzocht wetenschappelijk advies te verstrekken dat kan worden gebruikt voor het implementeren van de flexibiliteit, onder meer om te beoordelen of aan de voorwaarden voor het gebruik van die flexibiliteit is voldaan. Voor de vaststelling van de TAC's mag de hogere F_{MDO}-bandbreedte worden gebruikt op voorwaarde dat de biomassa van het betrokken bestand

[14] Zie met name het document "ICES approach to advice on fishing opportunities"; https://doi.org/10.17895/ices.advice.22240624.v3.

[15] In artikel 1, lid 1, van het meerjarenplan voor de Noordzee en het meerjarenplan voor de westelijke wateren genoemde bestanden.

boven MDO $B_{trigger}$[16] ligt, en alleen indien dat blijkens wetenschappelijk advies of bewijsmateriaal noodzakelijk is om:

– de doelstellingen van het betrokken meerjarenplan te bereiken in het geval van gemengde visserijen, of

– te voorkomen dat een bestand ernstig wordt geschaad door de dynamiek binnen of tussen soorten, of

– grote jaarlijkse schommelingen te beperken.

Belandt de biomassa van een bestand onder MDO $B_{trigger}$, dan moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een met de visserijsterfte overeenkomend niveau dat evenredig met de afname van de biomassa wordt verlaagd.

Op grond van artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 4, lid 7, van het meerjarenplan voor de westelijke wateren moeten de vangstmogelijkheden voor de doelbestanden zo worden vastgesteld dat de waarschijnlijkheid dat de biomassa onder B_{lim} terechtkomt, minder dan 5 % bedraagt. Indien MDO-advies beschikbaar is en dat advies is gebaseerd op volledige analytische, leeftijds-/lengte-gestructureerde beoordelingen, kan de ICES dergelijke waarschijnlijkheden, op korte termijn, in zijn advies aangeven. Om ervoor te zorgen dat die waarschijnlijkheid wordt gehaald, kan het nodig zijn de visserijsterfte van het doelbestand dienovereenkomstig te verminderen of de gerichte visserij op te schorten.

Voor doelbestanden met voorzorgsbeoordelingen waarvoor geen MDO-advies beschikbaar is, stelt de Commissie voor vangstmogelijkheden vast te stellen op basis van het voorzorgsadvies, wat het beste beschikbare wetenschappelijke advies is en advies is dat in overeenstemming is met de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer.

De vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden worden op basis van het MDO-advies voorgesteld, indien dat beschikbaar is. Voor bijvangstbestanden met voorzorgsbeoordelingen waarvoor geen MDO-advies beschikbaar is, maakt dit voorstel opnieuw gebruik van het voorzorgsadvies. De vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren moeten ook op basis van de betrokken meerjarenplannen worden vastgesteld.

Bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden moet ook rekening worden gehouden met overwegingen betreffende gemengde visserijen uit hoofde van artikel 5, lid 3, van de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren en artikel 16, lid 4, van de basisverordening, in samenhang met artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening.

- **Effectbeoordeling**

De werkingssfeer van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden wordt beperkt door artikel 43, lid 3, VWEU.

Met dit voorstel wordt beoogd een kortetermijnaanpak te vermijden en te streven naar duurzaamheid op de lange termijn. Er is rekening gehouden met initiatieven van belanghebbenden en adviesraden die door de ICES positief werden beoordeeld. Het GVB-hervormingsvoorstel van de Commissie was gebaseerd op een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) waarin werd geoordeeld dat hoewel de verwezenlijking van de MDO-doelstelling een

[16] MDO $B_{trigger}$ is het niveau van biomassa waaronder beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven het niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren.

noodzakelijke voorwaarde was om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen, die drie doelstellingen niet los van elkaar kunnen worden verwezenlijkt.

Wat de vangstmogelijkheden voor bestanden van ROVB's en voor gezamenlijk met niet-EU-landen beheerde bestanden betreft, worden met dit voorstel hoofdzakelijk internationaal overeengekomen maatregelen omgezet. Bij het voorbereiden en voeren van de internationale onderhandelingen waarin vangstmogelijkheden van de EU worden overeengekomen met niet-EU-landen, worden alle aspecten die van belang zijn voor de beoordeling van de mogelijke gevolgen van de vangstmogelijkheden in aanmerking genomen.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Niet van toepassing.

- **Grondrechten**

Het voorstel strookt met de grondrechten, en met name die welke in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplannen en regelingen betreffende monitoring, evaluatie en rapportage**

Monitoring en naleving zullen worden gewaarborgd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad[17], zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2023/2842 van het Europees Parlement en de Raad[18].

- **Artikelsgewijze toelichting**

Autonome bestanden van de EU

[17] Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

[18] Verordening (EU) 2023/2842 van het Europees Parlement en de Raad van 22 november 2023 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1005/2008 van de Raad en Verordeningen (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 en (EU) 2019/473 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft visserijcontrole (PB L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

TAC (soorten alsook ICES- en andere zones)	TAC-code	Voor 2026 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2025	Toelichting
Zeeduivels (*Lophiidae*) zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8c, 9 en 10; EU-wateren van de Visserijcommissie voor het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf) 34.1.1	ANF/8C3411	5 340	- 2 %	De ICES geeft een MDO-advies[19] voor twee verschillende soorten zeeduivel in dit gebied: zwarte zeeduivel (*Lophius budegassa*) en witte zeeduivel (*Lophius piscatorius*). De Commissie stelt voor de TAC voor beide soorten vast te stellen als de som van het MDO-advies en de F_{MDO}-puntwaarde[20].
Heek (*Merluccius merluccius*) zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8c, 9 en 10; EU-wateren van Cecaf 34.1.1	HKE/8C3411	17 445	Verlenging	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[21]. De Commissie stelt voor de TAC voor 2025 te verlengen en de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en tussen de F_{MDO}-puntwaarde en de hoogste waarde binnen de F_{MDO}-bandbreedte ("MDO F_{upper}"). Zij stelt voor de TAC vast te stellen in het bovenste segment van de F_{MDO}, tussen F_{MDO}-punt en MDO F_{upper}, overeenkomstig artikel 4, lid 5, punt a), van het meerjarenplan voor de westelijke wateren en ermee rekening houdend dat heek de meest beperkende soort in de gemengde visserijen is[22]. Daarnaast stelt de Commissie voor de TAC vast te stellen onder MDO F_{upper}: i) om het bestand op lange termijn te beschermen, waarvoor sinds 2022 TAC's boven de F_{MDO}-puntwaarde zijn vastgesteld; en ii) aangezien in de visserijen die op heek zijn gericht, witte koolvis een bijvangst is en de biomassa van dat bestand onder $I_{trigger}$[23] blijft en volgens de ICES is afgenomen van 2023 tot 2024.

19 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202503.v1.
https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202701.v1.

20 De "F_{MDO}-puntwaarde" is de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert.

21 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202647.v1.

22 https://doi.org/10.17895/ices.advice.24212058.v1.

23 "$I_{trigger}$" is de triggerwaarde van de biomassa-index, wat een proxy is voor MDO $B_{trigger}$, het niveau van biomassa waaronder beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven het niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren.

TAC (soorten alsook ICES- en andere zones)	TAC-code	Voor 2026 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2025	Toelichting
Horsmakreel (*Trachurus* spp.) Iberische wateren 9	JAX/09.	56 520	- 5 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[24]. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies.
Scharretongen (*Lepidorhombus* spp.) zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8c, 9 en 10; EU-wateren van Cecaf 34.1.1	LEZ/8C3411	4 986	+ 12 %	De ICES geeft een MDO-advies[25] voor twee verschillende soorten scharretong in dit gebied: *Lepidorhombus whiffiagonis* en *Lepidorhombus Boscii*. De Commissie stelt voor de TAC voor beide soorten vast te stellen als de som van het MDO-advies en de F_{MDO}-puntwaarde.
Schol (*Pleuronectes platessa*) Kattegat	PLE/03AS.	2 349	Verlenging	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[26]. Deze TAC vormt een gedeelte (34 %) van het ICES-advies voor schol in het Kattegat en de Oostzee. Dat cijfer is gebaseerd op de in het ICES-advies vermelde verdeling van de vangsten in 2024. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en onder de laagste waarde binnen de F_{MDO}-bandbreedte ("MDO F_{lower}"). Zij stelt voor om de TAC onder MDO F_{lower} vast te stellen aangezien in de visserijen die op langoustine zijn gericht, schol en kabeljauw bijvangsten zijn en er een nulvangstadvies is voor die bestanden.
Schol Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	PLE/8/3411	Voor 2026, 2027, 2028: 99	- 20 %	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies[27]. Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2026, 2027 en 2028. De Commissie stelt voor de TAC's voor 2026, 2027 en 2028 vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.

24 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202659.v1.
25 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202695.v1.
https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202665.v1.
26 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202773.v1.
27 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202791.v1.

Witte koolvis Golf van Biskaje 8a, 8b, 8d en 8e	POL/8ABDE.	Voor 2026 en 2027: 712	- 26 %	Het ICES-advies heeft betrekking op drie TAC's. De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[28]. Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2026 en 2027. In dat advies merkt de ICES op dat de biomassa-index voor dat bestand onder $I_{trigger}$ blijft (79 % van $I_{trigger}$ en 104 % van I_{loss}[29]) en met 11 % is afgenomen tussen 2023 en 2024. Daarnaast heeft het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) in het kader van een beoordeling[30] van die TAC's voor 2026 en 2027 een deskundig contractrapport over die TAC's geëvalueerd[31]. Volgens het deskundig contractrapport en uitgaande van het gemiddelde visserijgedrag in de periode 2021-2023 geldt het volgende: - indien die TAC's voor 2026 en 2027 cumulatief op het door de ICES aanbevolen niveau[32] zouden worden vastgesteld (i.e. 703 ton), zou de verplichting om alle vangsten, met inbegrip van bijvangsten van dat bestand, aan te landen, ertoe leiden dat een of meer vissersvaartuigen in gemengde visserijen de visserij stopzetten, ook al beschikken ze nog over quota voor andere soorten, wat dan weer tot een voortijdige sluiting van bepaalde visserijen zou leiden; - meer bepaald: i) de betrokken Franse visserij in de Golf van Biskaje zal naar verwachting op 11 september worden gesloten; ii) de betrokken Spaanse visserij in de Cantabrische Zee op 5 september; en iii) de betrokken Spaanse visserij in de Iberische wateren op 13 september; - deze sluitingen zullen naar verwachting leiden tot een vermindering van de totale waarde van de aanlandingen voor alle soorten voor de betrokken vlootsegmenten, van respectievelijk 32 %, 28 % en 27 %, en zullen "aanzienlijke gevolgen voor hun sociaal-economische prestaties" hebben[33]; en - de TAC's die nodig zijn om de visserij tot het einde van het jaar mogelijk te maken, zullen naar verwachting respectievelijk 834 ton, 148 ton en 164 ton bedragen.

28 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202806.v1.

29 I_{loss} wordt doorgaans gedefinieerd als de laagste waargenomen indexwaarde, wat een proxy is voor B_{lim}.

30 https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/d/stecf/stecf-plen-24-02.

31 https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/d/stecf/stecf-plen-24-02-background.

[32] Cumulatief en uitgaande van de huidige verdeling van het algehele aantal over de TAC's.
[33] Samenvatting van het deskundig contractrapport in de WTECV-beoordeling.

				In zijn beoordeling staat: *"Het WTECV merkt op dat de voor deze analyse gebruikte gegevens geen beeld geven van de huidige visserijpatronen in deze regio, aangezien het gegevensjaar 2024 niet beschikbaar was. Bij gebrek aan deze gegevens werd een gemiddelde van 2021-2023 gebruikt als proxywaarde om de huidige visserijpatronen te beschrijven. Het WTECV is zich ervan bewust dat 2024 waarschijnlijk een jaar was met andere visserijpatronen dan de voorgaande jaren, niet in de laatste plaats als gevolg van de sluiting van de Franse visserij in februari 2024 (gesimuleerd in het ad-hoc[verslag] ...) en een aanzienlijke verlaging van de TAC voor witte koolvis."* In zijn beoordeling merkte het WTECV ook op dat "het verslag naar behoren werd vervolledigd op basis van de beschikbare gegevens". Op grond van artikel 5, lid 3, van het meerjarenplan voor de westelijke wateren en om een evenwicht te vinden tussen het behoud van gemengde visserijen, gezien de mogelijk ernstige sociaal-economische effecten indien dat niet gebeurt, en de noodzaak om een goede biologische toestand van dat bestand te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, stelt de Commissie daarom voor die TAC's voor 2026 en 2027 uitsluitend voor bijvangsten en cumulatief vast te stellen op het niveau van de recente aanlandingen (in 2024, volgens ICES, i.e. 923 ton). Zoals aangegeven in het deskundig contractrapport, zou, indien de TAC's op een dergelijk niveau worden vastgesteld, het volgende gelden[34]: - i) de betrokken Franse visserij in de Golf van Biskaje zou naar verwachting op 16 december worden gesloten; ii) de betrokken Spaanse visserij in de Cantabrische Zee op 22 september; en iii) de betrokken Spaanse visserij in de Iberische wateren op 30 november; en - deze sluitingen zouden naar verwachting leiden tot een vermindering van de totale waarde van de aanlandingen voor alle soorten voor de betrokken vlootsegmenten met respectievelijk 5 %, 23 % en 7 %. Aangezien die TAC's uitsluitend betrekking hebben op bijvangsten, wordt bovendien voorgesteld de jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 voor die TAC's uit te sluiten.

[34] In het deskundig contractrapport wordt ervan uitgegaan dat de TAC's cumulatief worden vastgesteld op

Witte koolvis Cantabrische Zee 8c	POL/08C.	Voor 2026 en 2027: 80	- 26 %	Zie de toelichting hierboven voor witte koolvis in de Golf van Biskaje.
Witte koolvis Iberische wateren 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	POL/9/3411 en POL/93411P (extra hoeveelheid voor Portugal)	Voor 2026 en 2027: 98 en 33 (extra hoeveelheid voor Portugal)	- 26 % en - 26 %	Zie de toelichting hierboven voor witte koolvis in de Golf van Biskaje.
Zeebaars Golf van Biskaje 8a en 8b	Niet van toepassing	Niet van toepassing	Niet van toepassing	De ICES geeft een MDO-advies[35] voor dit bestand en voor dit gebied. Bovendien is in de visserijen die op zeebaars zijn gericht, witte koolvis een bijvangst en blijft de biomassa van dat bestand onder $I_{trigger}$ en is deze volgens de ICES afgenomen van 2023 tot 2024. De Commissie stelt daarom voor: - dat Frankrijk en Spanje er bij de vaststelling van hun quota voor commerciële visserij gezamenlijk voor moeten zorgen dat de som van die quota, commerciële teruggooi, recreatieve aanlandingen en recreatieve dode teruggooi niet hoger is dan MDO F_{lower} voor de totale verwijderingen voor de ICES-sectoren 8a en 8b (Golf van Biskaje), i.e. 5 286 ton; en - om de meeneemlimiet van één vis per visser per dag voor de recreatievisserij te handhaven.
Tong (*Solea solea*) Golf van Biskaje 8a en 8b	SOL/8AB.	2 482	- 1 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[36]. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO}-puntwaarde, zoals evenredig verlaagd om rekening te houden met de huidige afname van de biomassa (de biomassa zal in 2026 naar verwachting ongeveer 91 % van MDO $B_{trigger}$ bedragen, en bijgevolg komt de aanbevolen totale vangst overeen met de F_{MDO}-puntwaarde verlaagd met 9 %).

896 ton in plaats van op 923 ton.

35 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019186.v1.

36 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202887.v1.

Tongen zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8c, 8d, 8e, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	SOO/8CDE34	Voor 2026 en 2027: 388	- 28 %	De TAC heeft betrekking op drie tongsoorten in dit gebied: tong (*Solea solea*) en twee andere tongsoorten. De ICES geeft alleen voor *Solea solea* in dit gebied een MDO-advies[37]. Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2026 en 2027. Voor 2026 en 2027 stelt de Commissie voor een sub-TAC vast te stellen voor *Solea solea*, i.e. voor de soort waarvoor de ICES advies verstrekt. De Commissie stelt voor die sub-TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies (i.e. 190 ton). Zij stelt ook voor de TAC vast te stellen in lijn met het advies voor *Solea solea* en rekening houdend met de vangstaandelen van de drie soorten tong (49 % *Solea solea* en 51 % andere tongsoorten). De vangstaandelen zijn gebaseerd op de vangstaandelen in 2022-2024 zoals vermeld in het ICES-advies.
Wijting Golf van Biskaje 8	WHG/08.	Voor 2026 en 2027: 990	- 27 %	De ICES geeft een MDO-advies[38] voor wijting in ICES-deelgebied 8 en ICES-sector 9a (Golf van Biskaje en Iberische wateren). Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2026 en 2027. De Commissie stelt voor de TAC's voor 2026 en 2027 vast te stellen in lijn met het MDO-advies.

In tabel F van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden

Voorts stelt de Commissie vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden voor die zijn vermeld in tabel F van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds[39] (de "handels- en samenwerkingsovereenkomst"). In die bijlage zijn bestanden opgenomen die slechts in de wateren van één partij aanwezig zijn.

37 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202890.v1.

38 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202953.v1.

39 Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

TAC (soorten alsook ICES- en andere zones)	TAC-code	Voor 2026 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2025	Toelichting
Zeebrasem (*Pagellus bogaraveo*) wateren van de Azoren 10	SBR/10-	382	- 3 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[40]. Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2026 en 2027. De Commissie stelt voor de TAC voor 2026 vast te stellen in lijn met het MDO-advies.
Golfrog Golf van Biskaje 8 - TAC binnen de TAC voor roggen in 8 en 9	RJU/8-C. - TAC binnen SRX/89-C.	33	Verlenging	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies[41]. Het meest recente door de ICES gepubliceerde advies, geldt voor de periode 2025-2028. De Commissie stelt voor de TAC voor 2026 uitsluitend voor bijvangsten vast te stellen op het niveau dat de Raad in 2024 heeft vastgesteld op basis van het advies voor de periode 2025-2028. Daarnaast stelt de Commissie voor om voor 2026 de extra hoeveelheden voor onderzoeksvisserij te handhaven om visserijgebaseerde gegevensverzameling op hetzelfde niveau als voor 2025 mogelijk te maken. Deze extra hoeveelheden zijn bedoeld ter verbetering van de beschikbare visserijgebaseerde wetenschappelijke gegevens.

40 https://doi.org/10.17895/ices.advice.29542103.v1.

41 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019615.v1.
https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019618.v1.

TAC (soorten alsook ICES- en andere zones)	TAC-code	Voor 2026 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2025	Toelichting
Golfrog Iberische wateren 9 - TAC binnen de TAC voor roggen in 8 en 9	RJU/9-C. - TAC binnen SRX/89-C.	50	Verlenging	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies[42]. Het meest recente advies van de ICES geldt voor de periode 2025-2028. De Commissie stelt voor de TAC uitsluitend voor bijvangsten voor 2026 vast te stellen op het niveau dat de Raad in 2024 op basis van het voor 2025 tot en met 2028 geldende advies heeft vastgesteld. Daarnaast stelt de Commissie voor om voor 2026 de extra hoeveelheid voor onderzoeksvisserij te handhaven om visserijgebaseerde gegevensverzameling op hetzelfde niveau als voor 2025 mogelijk te maken. Deze extra hoeveelheid is bedoeld ter verbetering van de beschikbare visserijgebaseerde wetenschappelijke gegevens.

Aal

De ICES verstrekt advies voor het hele natuurlijke verspreidingsgebied van Europese aal (*Anguilla anguilla*), dat het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee omvat. Gezien de kritieke toestand van Europese aal heeft de ICES:

– i) de afgelopen twee decennia consequent geadviseerd de antropogene sterfte van Europese aal in zijn hele natuurlijke verspreidingsgebied zo dicht mogelijk bij nul te houden;

– ii) sinds 2021 geadviseerd[43] om bij toepassing van de voorzorgsbenadering, nulvangsten op te leggen voor aal in alle habitats. Dat advies gold voor zowel de recreatieve als de commerciële vangsten en had ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en aquacultuur.

– iii) op 30 mei 2022 geadviseerd[44] dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten, over het geheel genomen geen vooruitgang was geboekt bij de doelstelling dat in de hele EU 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, krachtens artikel 2, lid 4, van de aalverordening. Bovendien adviseerde de ICES dat de instandhoudingsinspanningen gericht moeten zijn op maatregelen die per definitie

42 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019621.v1.
43 Meest recente advies voor 2025: https://doi.org/10.17895/ices.advice.27100516.v1.
44 https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958.

een grote kans maken om de sterfte terug te dringen en het ontsnappingspercentage te verhogen.

Het ICES-advies voor 2026 wordt op 4 november 2025 gepubliceerd.

In de jaarlijkse verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden werd voor de aalvisserij een sluitingsperiode van drie opeenvolgende maanden vastgesteld voor de mariene en brakke wateren van de EU van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (voor de periode 2018-2022). Bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad[45] werd de sluitingsperiode verlengd tot zes maanden voor alle aalvisserijactiviteiten in de mariene en brakke wateren van de EU van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Bij die verordening werd voorts een verbod ingesteld op elke recreatievisserij op aal in die wateren. Krachtens de Verordeningen (EU) 2024/257[46] en (EU) 2025/202 van de Raad blijven deze maatregelen gehandhaafd en moeten, met het oog op een doeltreffende bescherming van schieraal die van de Oostzee naar de Noordzee migreert, de kustlidstaten van ICES-deelgebied 3, i.e. Denemarken, Duitsland, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Finland en Zweden, overeenstemming bereiken over doeltreffende sluitingsperioden voor schieraal. Ook werden in Verordening (EU) 2024/257 de voorwaarden verduidelijkt voor het toepassen van de afwijking betreffende de voortzetting van een beperkte visserij op aal tijdens de migratieperiode.

Gezien de aanhoudende kritieke toestand van Europese aal stelt de Commissie voor 2026 voor om de in Verordening (EU) 2025/202 vastgestelde maatregelen voor aal te handhaven. Dit voorstel zal worden bijgewerkt nadat de ICES zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee voor 2026 heeft uitgebracht.

[45] Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden (PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

[46] Verordening (EU) 2024/257 van de Raad van 10 januari 2024 tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 (PB L, 2024/257, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

2025/0338 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2026, 2027 en 2028, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is aan de Raad om maatregelen aan te nemen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, bepaalde functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad[47] moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening vastgestelde doelstellingen en regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) en de Verordeningen (EU) 2018/973[48] en (EU) 2019/472[49] van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van meerjarenplannen voor bepaalde bestanden die worden gevangen in de Noordzee en de westelijke wateren, en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren. Overeenkomstig artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden zodanig aan de lidstaten worden toegewezen dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij wordt gewaarborgd.

(2) De totale toegestane vangsten (TAC's) moeten overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld: i) op basis van het beste beschikbare wetenschappelijke advies; ii) op basis van een perspectief op lange

---

47 Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

48 Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

49 Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

termijn; iii) met inachtneming van specifieke regionale kenmerken; en iv) in het licht van de standpunten die tijdens de raadpleging van belanghebbenden naar voren zijn gebracht.

(3) Uit hoofde van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, hoewel er bepaalde vrijstellingen van toepassing kunnen zijn. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten en krachtens artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 heeft de Commissie de Gedelegeerde Verordeningen (EU) 2023/2459[50] en (EU) 2023/2623[51] vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de uitvoering van de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen.

(4) Bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden voor onder de aanlandingsverplichting vallende bestanden moet er rekening mee worden gehouden dat teruggooi in principe niet meer is toegestaan. De vangstmogelijkheden moeten derhalve worden gebaseerd op de wetenschappelijke adviescijfers voor de totale vangsten, zoals aangeleverd door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES), indien beschikbaar. De hoeveelheden die bij wijze van vrijstelling van de aanlandingsverplichting nog wel mogen worden teruggegooid, moeten in mindering worden gebracht op die adviescijfers voor de totale vangsten. Daarnaast moeten de vangstmogelijkheden voor bestanden waarvoor de ICES alleen aanlandingsadviezen verstrekt, worden vastgesteld op basis van die adviezen.

(5) In de bij Verordening (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 vastgestelde meerjarenplannen zijn streefdoelen en maatregelen vastgesteld voor het langetermijnbeheer van de onder die meerjarenplannen vallende bestanden. De vangstmogelijkheden voor de in artikel 1, lid 1, van die verordeningen vermelde bestanden ("doelbestanden") moeten worden vastgesteld overeenkomstig de bandbreedten van visserijsterftewaarden die de maximale duurzame opbrengst (MDO) opleveren ("F_{MDO}-bandbreedten") of op een lager niveau, en, waar van toepassing, overeenkomstig de vrijwaringsmaatregelen inzake biomassa van die verordeningen. De F_{MDO}-bandbreedten zijn vermeld in de desbetreffende ICES-adviezen. De vangstmogelijkheden voor doelbestanden waarvoor geen F_{MDO}-bandbreedten kunnen worden bepaald, alsook voor de in artikel 1, lid 4, van die verordeningen bedoelde bestanden ("bijvangstbestanden"), moeten worden vastgesteld overeenkomstig de doelstellingen van artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 of, indien er geen adequate wetenschappelijke informatie beschikbaar is, overeenkomstig de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8), van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

(6) Op grond van artikel 4, lid 6, van Verordening (EU) 2018/973 en artikel 4, lid 7, van Verordening (EU) 2019/472 moeten de vangstmogelijkheden voor de doelbestanden

---

50 Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2459 van de Commissie van 22 augustus 2023 tot aanvulling van Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad met nadere bepalingen voor de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen in de Noordzee voor de periode 2024-2027 (PB L, 2023/2459, 6.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2459/oj).

51 Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2623 van de Commissie van 22 augustus 2023 tot aanvulling van Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad met nadere bepalingen voor de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen in de westelijke wateren voor de periode 2024-2027 (PB L, 2023/2623, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2623/oj).

zo worden vastgesteld dat de waarschijnlijkheid dat de biomassa onder het grensreferentiepunt voor biomassa (B_{lim})[52] terechtkomt, minder dan 5 % bedraagt.

(7) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2018/973 en artikel 8 van Verordening (EU) 2019/472 moeten, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de doelbestanden: i) lager is dan MDO $B_{trigger}$[53], herstelmaatregelen worden genomen en moeten met name de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een met de visserijsterfte overeenkomend niveau dat evenredig met de afname van de biomassa wordt verlaagd; en ii) lager is dan B_{lim}, extra herstelmaatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat het bestand snel terugkeert boven een niveau dat de MDO kan opleveren. In het bijzonder kunnen deze herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het bestand in kwestie wordt geschorst en de vangstmogelijkheden voor die of andere bestanden in de betrokken visserijen voldoende worden verlaagd.

(8) Voor bepaalde bestanden adviseert de ICES nulvangsten of lage vangsten of voorspelt hij dat een waarschijnlijkheid van minder dan 5 % dat de biomassa onder B_{lim} daalt: i) alleen met lage vangsten kan worden bereikt; ii) alleen met nulvangsten kan worden bereikt; of iii) zelfs niet met nulvangsten kan worden bereikt. Indien de TAC's voor die bestanden echter op die niveaus worden vastgesteld, kan de verplichting om alle vangsten, met inbegrip van bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, aan te landen ertoe, leiden dat een of meer vissersvaartuigen de visserij stopzetten, ook al beschikken ze nog over quota voor andere soorten, wat op zijn beurt kan leiden tot een voortijdige sluiting van bepaalde visserijen. Op grond van artikel 5, lid 3, van de Verordeningen (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 en artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 in samenhang met artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening moeten, om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de gemengde visserijen — in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische effecten indien dat niet zou gebeuren — en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die bijvangst-TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat: i) het risico vermijdt van een voortijdige sluiting van de visserij als gevolg van het gebrek aan quota van vissersvaartuigen voor bestanden die als bijvangst worden gevangen, wanneer een dergelijke voortijdige sluiting op korte termijn ernstige sociaal-economische effecten kan hebben; en tegelijkertijd ii) de instandhouding van de betrokken bestanden waarborgt, wanneer het niet in stand houden van bestanden ernstige ecologische en sociaal-economische effecten op lange termijn alsook daarmee samenhangende sociaal-economische effecten op korte termijn kan hebben. Die bijvangst-TAC's moeten ook op niveaus worden vastgesteld op basis van specifiek, betrouwbaar en verifieerbaar bewijs met betrekking tot mogelijke voortijdige sluitingen, mogelijke sociaal-economische effecten op korte termijn en milieueffecten op lange termijn. Ter vermindering van de vangsten van bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten de vangstmogelijkheden voor de gemengde visserijen waarbij vis

52 "B_{lim}" is de biomassa waaronder er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit.

53 MDO $B_{trigger}$ is het niveau van biomassa waaronder beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven het niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren.

uit deze bestanden wordt gevangen als bijvangst, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen.

(9) Om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de vangstmogelijkheden in gemengde visserijen worden benut overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, moet een quotumruilpool worden opgezet voor lidstaten die geen quotum hebben voor hun onvermijdelijke bijvangsten in bepaalde gebieden.

(10) Overeenkomstig de artikelen 2, lid 2, en artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden voor bestanden die niet onder de Verordeningen (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 vallen, wanneer adequate wetenschappelijke informatie beschikbaar is, worden vastgesteld in overeenstemming met de F_{MDO}-puntwaarde[54] en, in voorkomend geval, op een niveau dat de bestanden boven een niveau brengt dat de MDO kan opleveren. Wanneer dergelijke informatie niet beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld in overeenstemming met de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer.

(11) Voor bepaalde bestanden blijft het ICES-advies verscheidene jaren geldig en blijft dat advies het beste beschikbare wetenschappelijke advies voor de gehele adviesperiode. In die gevallen moeten jaarlijkse TAC's voor de gehele adviesperiode worden vastgesteld ("meerjarige TAC's"). Indien in die periode echter nieuw ICES-advies beschikbaar komt, moet, zo snel mogelijk na de publicatie van dergelijk nieuw ICES-advies, worden gewaarborgd dat de meerjarige TAC's in overeenstemming blijven met dat nieuwe ICES-advies. Bovendien moet ervoor worden gezorgd dat de jaarlijkse verlagingen van het adviescijfer voor de totale vangsten die worden toegepast om rekening te houden met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting, in overeenstemming blijven met de beschikbare gegevens.

(12) Overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2019/472 moeten Spanje en Frankrijk er gezamenlijk voor zorgen dat bij de vaststelling van hun quota voor de commerciële visserij op zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 8a en 8b de som van die quota, commerciële teruggooi, recreatieve aanlandingen en recreatieve dode teruggooi niet hoger is dan de laagste waarde binnen de F_{MDO}-bandbreedte ("MSY F_{lower}") voor de totale verwijderingen voor dat gebied, i.e. 5 286 ton. Om de Commissie in staat te stellen de correcte toepassing van de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 en in Verordening (EU) 2019/472 opgenomen doelstellingen en voorschriften te monitoren, moeten de lidstaten de Commissie informatie over die quota verstrekken.

(13) De extra maatregelen voor de recreatievisserij op zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b moeten worden gehandhaafd, gezien de grote impact van die visserij op de visserijsterfte voor dat bestand.

(14) Voor bepaalde bestanden adviseert de ICES vangsten net boven een laag niveau. Indien de TAC's voor die bestanden echter op die niveaus worden vastgesteld, kan de verplichting om alle vangsten, met inbegrip van bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, aan te landen, ertoe leiden dat een of meer vissersvaartuigen de visserij stopzetten, ook al beschikken ze nog over quota voor andere soorten, wat dan weer kan leiden tot een voortijdige sluiting van bepaalde visserijen. Op grond van artikel 5, lid 3, van de Verordeningen (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 en artikel 16,

[54] De "F_{MDO}-puntwaarde" is de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert.

lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 in samenhang met artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening moeten, om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de gemengde visserijen — in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische effecten indien dat niet zou gebeuren — en de noodzaak om een goede toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die bijvangst-TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat: i) het risico vermijdt van een voortijdige sluiting van de visserij als gevolg van het gebrek aan quota van vissersvaartuigen voor bestanden die als bijvangst worden gevangen, wanneer een dergelijke voortijdige sluiting op korte termijn ernstige sociaal-economische effecten kan hebben; en tegelijkertijd ii) de instandhouding van de betrokken bestanden waarborgt, wanneer het niet in stand houden van bestanden ernstige ecologische en sociaal-economische effecten op lange termijn alsook daarmee samenhangende sociaal-economische effecten op korte termijn kan hebben. Die bijvangst-TAC's moeten ook worden vastgesteld op basis van specifiek, betrouwbaar en verifieerbaar bewijs met betrekking tot mogelijke voortijdige sluitingen, mogelijke sociaal-economische effecten op korte termijn en milieueffecten op lange termijn. Ter vermindering van de vangsten van bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten de vangstmogelijkheden voor de gemengde visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen als bijvangst, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen.

(15) Volgens het desbetreffende ICES-advies zijn recreatieve vangsten van witte koolvis (*Pollachius pollachius*) in ICES-deelgebied 8 en ICES-sector 9a niet verwaarloosbaar. Daarom moeten beperkingen worden vastgesteld voor recreatieve vangsten van witte koolvis in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van gebied 34.1.1 van de Visserijcommissie voor het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf).

(16) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2026.]* [In mei 2022 merkte de ICES op dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten voor het herstel van Europese aal (*Anguilla anguilla*), over het geheel genomen geen vooruitgang werd geboekt bij de doelstelling dat in de hele Unie 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, krachtens artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad[55], en dat geen duidelijke sterftepatronen werden waargenomen. In november 2025 adviseerde de ICES opnieuw om, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, nulvangsten op te leggen voor Europese aal in alle habitats en in alle levensfasen in het hele natuurlijke verspreidingsgebied, dat het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee bestrijkt. Dat advies geldt voor zowel recreatieve als commerciële vangsten en heeft ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en aquacultuur.]

(17) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor*

[55] Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

2026.] [Bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad[56] werd de sluitingsperiode verlengd tot zes maanden voor alle commerciële aalvisserijactiviteiten in de mariene en brakke wateren van de Unie van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Bij die verordening werd ook een verbod ingesteld op elke recreatievisserij op aal in die wateren. Aangenomen werd dat een sluitingsperiode van zes maanden het bestand beter zou beschermen dan de tot 2022 geïmplementeerde Unie- en nationale maatregelen. Ook werd ervan uitgegaan dat de langere sluitingsperiode zou bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstelling van artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 dat ten minste 40 % van de schieralen naar zee moet kunnen ontsnappen. In de Verordeningen (EU) 2024/257[57] en (EU) 2025/202[58] van de Raad werden die maatregelen gehandhaafd en werd ook verduidelijking gegeven bij de criteria voor de vaststelling van de sluitingsperiode en bij de mogelijke afwijking betreffende de voortzetting van een beperkte visserij op aal tijdens de migratieperiode. Gezien de aanhoudende kritieke toestand van Europese aal is het passend die maatregelen in 2026 te handhaven.]

(18) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2026.]* [Het uitzetten van glasaal is op grond van Verordening (EG) nr. 1100/2007 een instandhoudingsmaatregel en bepaalde lidstaten hebben voor die maatregel gekozen in hun beheersplannen voor aal. Om ervoor te zorgen dat die lidstaten deze maatregel kunnen blijven uitvoeren, kan het nodig zijn glasalen in de mariene en brakke wateren van de Unie in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan te vangen op het passende tijdstip van het jaar en mogelijk tijdens hun belangrijkste migratieperiode. Daarom kunnen de lidstaten toestaan dat uitsluitend met het oog op uitzetting gedurende vijftig extra dagen tijdens de belangrijkste migratieperiode van glasaal verder op glasaal wordt gevist.]

(19) In zijn advies voor bepaalde bestanden *Elasmobranchii* (roggen en haaien) voor 2026 beveelt de ICES nulvangsten aan wegens de slechte staat van instandhouding van die bestanden of in die gevallen waar zelfs een beperkte visserijactiviteit een ernstig risico voor de instandhouding met zich mee kan brengen. Het vissen op die soorten moet derhalve worden verboden. Op grond van artikel 15, lid 4, punt a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 geldt daarnaast de aanlandingsverplichting niet voor soorten waarop niet mag worden gevist. Wanneer die soorten incidenteel worden gevangen, moeten ze ongedeerd worden gelaten en onmiddellijk worden vrijgelaten. Teruggooi van dergelijke *Elasmobranchii* wordt niet geacht de visserijsterfte ervan aanzienlijk te

---

56 Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden (PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

57 Verordening (EU) 2024/257 van de Raad van 10 januari 2024 tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 (PB L, 2024/257, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

58 Verordening (EU) 2025/202 van de Raad van 30 januari 2025 tot vaststelling, voor 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2024/257 wat betreft vangstmogelijkheden voor 2025 (PB L, 2025/202, 31.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/202/oj).

verhogen en ondersteunt de instandhouding van die bestanden, aangezien de overlevingspercentages bij teruggooi ervan hoog zijn.

(20) Om de benutting van de vangstmogelijkheden te maximaliseren, is het passend de mogelijkheid te bieden om tussen bepaalde TAC-gebieden met hetzelfde biologische bestand een flexibele regeling toe te passen.

(21) De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad[59] voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor bestanden waarvoor zowel voorzorgs-TAC's als analytische TAC's gelden. Uit hoofde van artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden, op basis van de biologische toestand van de bestanden en met niet-EU-landen gesloten verbintenissen. Daarnaast voorziet artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor alle bestanden waarvoor de aanlandingsverplichting geldt. Om te voorkomen dat de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd door buitensporige flexibiliteit, mogen de jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en de jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet cumulatief van toepassing zijn. Tot slot moet jaarflexibiliteit voor quota op grond van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ook worden uitgesloten voor bestanden waarvoor jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is uitgesloten.

(22) Indien een bestand slechts door één lidstaat wordt bevist, is het passend die lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) te machtigen om een TAC voor dat bestand te bepalen. Een dergelijke machtiging is passend voor zover de lidstaat bij de vaststelling van het TAC-niveau de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 en in de Verordeningen (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 opgenomen doelstellingen en voorschriften in acht neemt. Om de Commissie in staat te stellen de correcte toepassing van de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 en in de Verordeningen (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 opgenomen doelstellingen en voorschriften te monitoren, moeten de lidstaten de Commissie informatie over die TAC's verstrekken. Daarnaast kan de Commissie het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) verzoeken om die TAC's te beoordelen, en indien het WTECV oordeelt dat die TAC's niet voldoen aan de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 en in de Verordeningen (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 opgenomen doelstellingen en voorschriften, moeten de lidstaten de TAC's herzien op basis van het advies van het WTECV.

(23) De beperkingen van de visserijinspanning voor tong in het westelijk Kanaal (ICES-sector 7e) moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EU) 2019/472.

(24) Overeenkomstig de artikelen 6, 11 en 13 van Verordening (EU) 2023/2053 van het Europees Parlement en de Raad[60] moeten de maxima voor de visserijinspanning voor

---

59 Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

60 Verordening (EU) 2023/2053 van het Europees Parlement en de Raad van 13 september 2023 tot vaststelling van een meerjarig beheersplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EU)

blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) in een deel van het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat), met name in de Atlantische Oceaan, ten oosten van 45° WL, worden vastgesteld.

(25) De in deze verordening vermelde vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad[61], zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2023/2842 van het Europees Parlement en de Raad[62] en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve moet worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer ze bij de Commissie vangst- en visserijinspanningsgegevens voor onder deze verordening vallende bestanden indienen.

(26) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]* [Tijdens haar jaarvergadering van 2024 heeft de Visserijcommissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (North-East Atlantic Fisheries Commission — NEAFC) voor de verdragsluitende partijen bij de NEAFC een TAC vastgesteld voor roodbaars (*Sebastes mentella*) in de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 2 voor 2025, die mag worden gevangen in de periode van 1 juli 2025 tot en met 30 november 2025. Het quotum van de Unie voor roodbaars in dat gebied voor 2025 moet op het niveau van die TAC worden vastgesteld. Bovendien moeten de lidstaten, zodra de verdragsluitende partijen van de NEAFC de TAC volledig hebben opgebruikt en de visserij is gesloten, gerichte visserij op roodbaars door onder hun vlag varende vissersvaartuigen verbieden.]

(27) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]* [Voor makreel (*Scomber scombrus*), blauwe wijting (*Micromesistius poutassou*) en Atlantisch-Scandinavische haring (*Clupea harengus*) in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan moet met de kuststaten overleg worden gepleegd over het visserijbeheer voor die bestanden, die ook door de NEAFC worden beheerd. De Unie heeft aan dat overleg deelgenomen op basis van de op 10 oktober 2024 door de Raad goedgekeurde standpunten. Het resultaat van dat overleg is vastgelegd in goedgekeurde notulen voor Atlantisch-Scandinavische haring in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor 2025, die op 18 oktober 2024 zijn ondertekend, voor blauwe wijting in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor 2025, die op 16 oktober 2024 zijn ondertekend en voor makreel in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor 2025, die op 22 oktober 2024 zijn ondertekend. Tijdens haar jaarvergadering in 2024 heeft de

---

2017/2107 en (EU) 2019/833, en tot intrekking van Verordening (EU) 2016/1627 (PB L 238 van 27.9.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2053/oj).

61 Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

62 Verordening (EU) 2023/2842 van het Europees Parlement en de Raad van 22 november 2023 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1005/2008 van de Raad en Verordeningen (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 en (EU) 2019/473 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft visserijcontrole (PB L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

NEAFC aanbevelingen aangenomen inzake instandhoudings- en beheersmaatregelen voor Atlantisch-Scandinavische haring, blauwe wijting en makreel voor 2025. Het is derhalve passend de TAC's voor Atlantisch-Scandinavische haring, blauwe wijting en makreel in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor 2025 vast te stellen op het niveau van de vangstmogelijkheden die zijn overeengekomen in de goedgekeurde notulen van de respectieve kuststaten en in de NEAFC-aanbevelingen.]

(28) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]* Tijdens haar jaarvergadering van 2024 heeft de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas — Iccat) de bestaande maatregelen voor bepaalde bestanden in het Iccat-verdragsgebied gehandhaafd. Daarnaast heeft de Iccat de TAC's voor 2025 voor grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en Noord-Atlantische zwaardvis (*Xiphias gladius*) verhoogd ten opzichte van die van 2024. Bovendien heeft de Iccat de sluiting van het gebruik van visaantrekkende voorzieningen (fish aggregating devices — FAD's) voor de visserij op tropische tonijn verschoven naar later in het jaar en dat gebruik ingekort tot 45 dagen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.]

(29) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCAMLR.]* [De Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources — CCAMLR) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2024 vangstbeperkingen voor bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied aangenomen voor de periode van 1 december 2024 tot en met 30 november 2025. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.]

(30) Tijdens haar jaarvergadering 2025 heeft de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) in haar bevoegdheidsgebied voor 2026 de volgende maatregelen vastgesteld: i) zij heeft de bestaande maatregelen voor geelvintonijn (*Thunnus albacares*) gehandhaafd; ii) zij heeft de vangstbeperkingen voor grootoogtonijn herzien; en iii) zij heeft vangstbeperkingen voor gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*) vastgesteld. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet. [Het quotum van de Unie voor gestreepte tonijn in het IOTC-bevoegdheidsgebied voor 2026 moet aan de lidstaten worden toegewezen overeenkomstig het tussen de betrokken lidstaten bereikte akkoord over de verdeelsleutel voor dat bestand, waarbij rekening wordt gehouden met [X]].

(31) De jaarvergadering van de Regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) is gepland van 2 tot en met 6 maart 2026. Derhalve moeten, in afwachting van die jaarvergadering en de vaststelling van de TAC's voor 2026, de bestaande maatregelen voor het SPRFMO-verdragsgebied die functioneel met de TAC's verbonden zijn, tijdelijk worden gehandhaafd.

(32) Tijdens haar jaarvergadering van 2025 heeft de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (Inter-American Tropical Tuna Commission — IATTC) sommige van de bestaande maatregelen voor het IATTC-verdragsgebied gewijzigd en het aantal niet-verankerde FAD's voor 2026 gehandhaafd. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.

(33) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCSBT.]* [Tijdens haar jaarvergadering van 2023 heeft de Commissie voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) de TAC voor zuidelijke blauwvintonijn (*Thunnus maccoyii*) vastgesteld voor een periode

van drie jaar (2024-2026). Die maatregel moet voor 2025 in het recht van de Unie worden omgezet.]

(34) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Seafo.]* [Tijdens haar jaarvergadering van 2024 heeft de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (South East Atlantic Fisheries Organisation — Seafo) besloten om voor de periode 2025-2026 de voor 2024 vastgestelde TAC's voor het Seafo-verdragsgebied te handhaven. De TAC voor zwarte Patagonische ijsheek (*Dissostichus eleginoides*) in Seafo-deelgebied D voor 2025 daarentegen is met 13 ton verhoogd ten opzichte van 2024. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.]

(35) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de WCPFC.]* [Tijdens haar jaarvergadering van 2024 heeft de Commissie voor de instandhouding en het beheer van de over grote afstanden trekkende visbestanden in de westelijke en centrale Stille Oceaan (Western and Central Pacific Fisheries Commission — WCPFC) de voor 2024 vastgestelde maatregelen gehandhaafd voor 2025. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.]

(36) [De Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (Northwest Atlantic Fisheries Organisation — NAFO) heeft tijdens haar 47e jaarvergadering in 2025 vangstmogelijkheden voor 2026 vastgesteld voor bepaalde bestanden in het NAFO-verdragsgebied. Zij heeft voor 2026 ook maatregelen behouden die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden voor kortvinpijlinktvis (*Illex illecebrosus*) in de NAFO-deelgebieden 3 en 4 en geelstaartschar (*Limanda ferruginea*) in de NAFO-sectoren 3LNO, met als doel de bijvangstniveaus voor niet-doelsoorten tot een minimum te beperken; zonder die maatregelen zouden de vangstmogelijkheden voor die bestanden moeten worden verlaagd om de niet-doelsoorten te beschermen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.

(37) Tijdens haar jaarvergadering van 2025 heeft de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) de bestaande maatregelen voor diepzeehaaien herzien, met inbegrip van de bestaande sluiting van visserijgebieden en de lijst van haaiensoorten waarvoor gerichte visserij in het Siofa-overeenkomstgebied verboden is. Daarnaast heeft de Siofa een nieuwe maatregel voor bentische visserij vastgesteld, die inhoudt dat bepaalde gebieden worden gesloten voor alle bodemvisserijactiviteiten en in bepaalde gebieden alleen grondbeugvisserij wordt toegestaan. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.

(38) Uit hoofde van artikel 498, lid 2, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds[63] (de "handels- en samenwerkingsovereenkomst") moeten de Unie en het Verenigd Koninkrijk jaarlijks overleg plegen om, uiterlijk op 10 december van elk jaar, de TAC's voor het volgende jaar overeen te komen voor de in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Indien zulke TAC's niet uiterlijk op 10 december zijn overeengekomen, moeten de partijen het overleg onmiddellijk voortzetten met het blijvende doel de TAC's overeen te komen, zoals vereist op grond van artikel 499, lid 1, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst.

63 PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

(39) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]* [In 2024 hebben de Unie en het Verenigd Koninkrijk bilateraal overleg gepleegd over de vaststelling van een groot aantal TAC's voor 2025 voor de in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Dat overleg werd gevoerd op grond van artikel 498, leden 2, 4 en 6, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst. De Unie heeft aan dat overleg deelgenomen op basis van het standpunt van de Unie dat op 7 oktober 2024 door de Raad werd goedgekeurd alsook overeenkomstig door de Raad op 5, 8, 19 november en 2 december 2024 bekrachtigde non-papers van de diensten van de Commissie. Het resultaat van dat overleg is vastgelegd in een schriftelijk verslag dat op 6 december 2024 is ondertekend. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten derhalve worden vastgesteld op het niveau dat in dat schriftelijk verslag is aangegeven, en de overige, ook in dat verslag opgenomen maatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, moeten in het recht van de Unie worden omgezet.]

(40) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]* [In 2024 hebben de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen trilateraal overleg gehouden over zes gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in de gebieden onder hun jurisdictie, om overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden voor 2025. Dat overleg vond tussen 4 november en 2 december 2024 plaats op basis van het door de Raad op 7 oktober 2024 bekrachtigde standpunt van de Unie alsook overeenkomstig de door de Raad op 8 november 2024 bekrachtigde non-paper van de diensten van de Commissie. Het resultaat van het overleg is vastgelegd in goedgekeurde notulen die op 2 december 2024 werden ondertekend door de delegatiehoofden. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld zoals overeengekomen met het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen, en de overige bepalingen van die goedgekeurde notulen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.]

(41) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en Noorwegen.]* De Unie heeft bilateraal overleg gepleegd met Noorwegen over zeven gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in het Skagerrak (kabeljauw (*Gadus morhua*), schelvis (*Melanogrammus aeglefinus*), haring (*Clupea harengus*), Noordse garnaal (*Pandalus borealis*), schol (*Pleuronectes platessa*), sprot (*Sprattus sprattus*) en wijting (*Merlangius merlangus*)), om overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden en de vangstmogelijkheden voor 2025, alsook over quota-uitwisselingen en toegangsregelingen. Dat overleg, dat is gevoerd op basis van het door de Raad op 4 oktober 2024 bekrachtigde standpunt van de Unie, is op 5 december 2024 afgerond en het resultaat is vastgelegd in drie goedgekeurde notulen die de delegatiehoofden op 5 december 2024 hebben ondertekend. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld zoals overeengekomen met Noorwegen, en de overige bepalingen van die goedgekeurde notulen moeten in het recht van de Unie worden omgezet.]

(42) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie, de regering van Groenland en de regering van Denemarken.]* Overeenkomstig de procedure van de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie, enerzijds, en de regering van

Groenland en de regering van Denemarken, anderzijds, en het uitvoeringsprotocol daarbij[64], zijn de partijen overeengekomen de voor 2025 voor de Unie in de Groenlandse wateren beschikbare vangstmogelijkheden vast te stellen op het in dat uitvoeringsprotocol overeengekomen volume, dat overeenkomstig artikel 12, lid 8, van die overeenkomst moet worden bevestigd door middel van een briefwisseling, na voorlopige toepassing van het uitvoeringsprotocol daarbij door de partijen. De betrokken vangstmogelijkheden moeten derhalve worden vastgesteld op het in het uitvoeringsprotocol vastgestelde niveau, rekening houdend met de in het kader van het bilaterale visserijoverleg tussen de Unie en Noorwegen voor 2025 overeengekomen overdrachten aan Noorwegen.]

(43) Het Verdrag van 9 februari 1920 inzake Spitsbergen (Svalbard) (het "Verdrag van Parijs van 1920") verleent alle partijen bij dat verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond de Svalbard-archipel, ook wat visserij betreft. De Unie heeft haar standpunt aangaande dat toegangsrecht uiteengezet in verschillende nota's-verbaal aan Noorwegen, meest recentelijk op 26 februari 2021, 28 juni 2021, 1 augustus 2022 en 26 oktober 2023. Wat de vangstmogelijkheden voor sneeuwkrab (*Chionoecetes* spp.) rond Spitsbergen betreft, is het passend het aantal vissersvaartuigen dat die visserijactiviteiten mag verrichten, te beperken om te waarborgen dat de exploitatie van sneeuwkrabben rond Spitsbergen strookt met de regels inzake niet-discriminerend beheer van Noorwegen, dat overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos) en het Verdrag van Parijs van 1920 soevereiniteit en jurisdictie over het gebied heeft. De verdeling van dergelijke vangstmogelijkheden over de lidstaten geldt alleen voor 2026. In de Unie ligt de primaire verantwoordelijkheid voor het waarborgen van de naleving van de toepasselijke wetgeving bij de vlaggenlidstaten.

(44) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen betreffende de bestanden in het noordoostelijke deel van het noordpoolgebied zullen worden bijgewerkt zodra de relevante informatie beschikbaar komt.]* [Wat de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in het noordoostelijke deel van het noordpoolgebied betreft, is het passend het quotum van de Unie voor kabeljauw in de wateren rond Spitsbergen en de internationale wateren van ICES-deelgebied 1 en ICES-sector 2b voor 2025 vast te stellen op basis van de referentie-TAC voor dat bestand en het historische aandeel van de Unie in de visserij van 2,8274 %. Dat quotum van de Unie moet aan de lidstaten worden toegewezen overeenkomstig Besluit 87/277/EEG van de Raad[65], onder voorbehoud van de nodige aanpassingen als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie, zoals vermeld in tabel E van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst.]

(45) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen betreffende vangstmogelijkheden in de wateren van de Unie voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, zullen worden bijgewerkt zodra de relevante informatie beschikbaar komt.]*

---

64 Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie, enerzijds, en de regering van Groenland en de regering van Denemarken, anderzijds (PB L 175 van 18.5.2021, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/793/oj).

65 Besluit 87/277/EEG van de Raad van 18 mei 1987 betreffende de verdeling van de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in het gebied van Spitsbergen en Bereneiland en in sector 3M zoals omschreven in het NAFO-Verdrag (PB L 135 van 23.5.1987, blz. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1987/277/oj).

Overeenkomstig de namens de Unie bij Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad[66] goedgekeurde verklaring van de Unie aan de Bolivariaanse Republiek Venezuela inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de Unie aan vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana, moet het maximale aantal vismachtigingen voor snappers worden vastgesteld dat voor 2025 in de wateren van de Unie ter beschikking van Venezuela wordt gesteld.]

(46) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend tot machtiging van individuele lidstaten om toegewezen visserijinspanningen te beheren volgens een systeem van kilowatt per dag, tot toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers, en tot opstelling van spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie over overdrachten van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van eenzelfde lidstaat voeren. Die bevoegdheden moeten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad[67] worden uitgeoefend.

(47) Om de continue toepassing te waarborgen en rechtsonzekerheid in de periode tussen het einde van het jaar en de datum van inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor het daaropvolgende jaar te voorkomen, moet deze verordening wat de verbodsbepalingen en de bepalingen inzake seizoenssluitingen betreft, begin 2027 van toepassing blijven tot aan de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2027. Om diezelfde redenen moeten bepalingen die van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2027 of 31 december 2028 van toepassing zijn, begin 2028 of begin 2029 van toepassing blijven tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2028 of 2029.

(48) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen en het inkomen van de vissers veilig te stellen, moet deze verordening van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2026. Wegens de urgentie en om zo snel mogelijk rechtszekerheid te bieden, moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan.

(49) Eind 2025 hebben de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) bepaalde internationale maatregelen vastgesteld waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie werden ingesteld of beperkt, welke maatregelen vóór de inwerkingtreding van deze verordening van toepassing zijn geworden. De bepalingen van deze verordening waarbij die maatregelen in het recht van de Unie worden omgezet, moeten derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn. Met name moeten, aangezien het visseizoen in het CCAMLR-verdragsgebied van 1 december tot en met 30 november loopt en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied

---

66 Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad van 14 september 2015 houdende goedkeuring, namens de Europese Unie, van de verklaring inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de EU aan vissersvaartuigen die de vlag van de Bolivariaanse Republiek Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana (PB L 244 van 19.9.2015, blz. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1565/oj).

67 Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2025, de desbetreffende bepalingen van deze verordening met ingang van die datum van toepassing zijn. Voorts loopt het visseizoen voor ijsheken in het Siofa-overeenkomstgebied van 1 december tot en met 30 november, en aangezien de TAC's voor die soortengroep worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2025, moeten de TAC's met ingang van die datum van toepassing zijn. Die toepassing met terugwerkende kracht doet geen afbreuk aan het beginsel van gewettigd vertrouwen, aangezien het voor vissersvaartuigen die de vlag van een verdrag- of overeenkomstsluitende partij voeren, verboden is om zonder machtiging te vissen in het CCAMLR-verdragsgebied of het Siofa-overeenkomstgebied,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1
Onderwerp

1. Deze verordening stelt vangstmogelijkheden vast voor bepaalde visbestanden, die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn.

2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:

   a) de vangstbeperkingen voor 2026 en, waar zulks in deze verordening is gespecificeerd, ook voor 2027 en 2028;

   b) de beperkingen van de visserijinspanning voor 2026, met uitzondering van de in bijlage II vermelde beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing zijn van 1 februari 2026 tot en met 31 januari 2027;

   c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2025 tot en met 30 november 2026 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied en voor bepaalde bestanden in het Siofa-overeenkomstgebied; en

   d) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 juni 2026 tot en met 31 mei 2027 in het NPFC-verdragsgebied, dit is het gebied waarvoor de Commissie voor de visserij in het noordelijke deel van de Stille Oceaan bevoegd is.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op de volgende vissersvaartuigen:

   a) vissersvaartuigen van de Unie; en

   b) vissersvaartuigen van derde landen in wateren van de Unie.

2. Deze verordening is tevens van toepassing op:

   a) bepaalde recreatievisserijen die uitdrukkelijk vermeld zijn in de desbetreffende bepalingen van deze verordening, en

   b) commerciële visserijen vanaf de kust.

Artikel 3
Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast wordt verstaan onder:

a) "vissersvaartuig van een derde land": een vissersvaartuig dat de vlag voert van en geregistreerd is in een derde land;

b) "recreatievisserij": niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de biologische hulpbronnen van de zee worden geëxploiteerd in het kader van recreatie, toerisme of sport;

c) "internationale wateren": wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;

d) "totale toegestane vangst" (TAC):

   i) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;

   ii) in de overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;

e) "quotum": een gedeelte van een TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;

f) "analytische beoordeling": een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand, ook gebaseerd op proxy's, die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke advies;

g) "analytische TAC": een TAC waarvoor een analytische beoordeling beschikbaar is;

h) "voorzorgs-TAC": een TAC waarvoor geen analytische beoordeling beschikbaar is, maar wel een beoordeling op basis van de voorzorgsbenadering, of waarvoor geen beoordeling beschikbaar is;

i) "maaswijdte": de maaswijdte van visnetten zoals gedefinieerd in artikel 6, punt 34, van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad[68];

j) "vissersvlootregister van de Unie": het register dat door de Commissie is ingesteld krachtens artikel 24, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

k) "visserijlogboek": het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

---

68 Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj).

l) “instrumentboei”: een boei die duidelijk is gemarkeerd met een uniek referentienummer waarmee de eigenaar kan worden geïdentificeerd en die is uitgerust met een satellietvolgsysteem om de positie ervan te monitoren;

m) “operationele boei”: een vooraf geactiveerde instrumentboei die is ingeschakeld en op een niet-verankerde visaantrekkende voorziening (FAD) of boomstam is uitgezet op zee, die posities of andere beschikbare informatie zoals echoloodpeilingen verstuurt.

Artikel 4
Visserijgebieden

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities van visserijzones:

a) “ICES-gebieden” (Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad[69];

b) “Skagerrak”: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;

c) “Kattegat”: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;

d) “functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied 7”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 53°30' NB, 15°00' WL,

– 53°30' NB, 11°00' WL,

– 51°30' NB, 11°00' WL,

– 51°30' NB, 13°00' WL,

– 51°00' NB, 13°00' WL,

– 51°00' NB, 15°00' WL;

e) “functionele eenheid 25 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 43°00' NB, 9°00' WL,

– 43°00' NB, 10°00' WL,

– 43°30' NB, 10°00' WL,

[69] Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj).

– 43°30' NB, 9°00' WL,

– 44°00' NB, 9°00' WL,

– 44°00' NB, 8°00' WL,

– 43°30' NB, 8°00' WL;

f) “functionele eenheid 26 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 43°00' NB, 8°00' WL,

– 43°00' NB, 10°00' WL,

– 42°00' NB, 10°00' WL,

– 42°00' NB, 8°00' WL;

g) “functionele eenheid 27 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 42°00' NB, 8°00' WL,

– 42°00' NB, 10°00' WL,

– 38°30' NB, 10°00' WL,

– 38°30' NB, 9°00' WL,

– 40°00' NB, 9°00' WL,

– 40°00' NB, 8°00' WL;

h) “functionele eenheid 30 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied onder de jurisdictie van Spanje in de Golf van Cádiz en in de aangrenzende wateren van ICES-sector 9a;

i) “functionele eenheid 31 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 43°30' NB, 6°00' WL,

– 44°00' NB, 6°00' WL,

– 44°00' NB, 2°00' WL,

– 43°30' NB, 2°00' WL;

j) “Golf van Cádiz”: het geografische gebied van ICES-sector 9a ten oosten van 7°23'48" WL;

k) “CCAMLR-verdragsgebied” (Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren[70];

[70] PB L 252 van 5.9.1981, blz. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1981/691/oj. De Unie heeft het CCAMLR-verdrag goedgekeurd bij Besluit 81/691/EEG van de Raad van 4 september 1981

(l) “Cecaf-gebieden” (Visserijcommissie voor het centraal-oostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad[71];

m) “IATTC-verdragsgebied” (Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (Verdrag van Antigua)[72];

(n) “Iccat-verdragsgebied” (Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen): het geografische gebied als omschreven in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen[73];

o) “bevoegdheidsgebied van de IOTC” (Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan[74];

p) “NAFO-verdragsgebied” en “NAFO-gebieden” (Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in het Verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan[75];

q) “gereglementeerd gebied van de NAFO”: het deel van het NAFO-verdragsgebied buiten nationale jurisdictie;

---

betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (PB L 252 van 5.9.1981, blz. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1981/691/oj).

71 Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/216/oj).

72 PB L 224 van 16.8.2006, blz. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/26/oj. De Unie heeft het Verdrag ter versterking van de IATTC goedgekeurd bij Besluit 2006/539/EG van de Raad van 22 mei 2006 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/539/oj).

73 PB L 162 van 18.6.1986, blz. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1986/238(1)/oj. De Unie is tot de Iccat toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad van 9 juni 1986 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, gewijzigd bij het Protocol gehecht aan de op 10 juli 1984 te Parijs ondertekende Slotakte van de conferentie van gevolmachtigden van de staten die partij zijn bij het Verdrag (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1986/238/oj).

74 PB L 236 van 5.10.1995, blz. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1995/399/oj. De Unie is tot de IOTC toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad van 18 september 1995 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1995/399/oj).

75 PB L 378 van 30.12.1978, blz. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1978/3179/oj. De Unie is tot het NAFO-verdrag toegetreden bij Verordening (EEG) nr. 3179/78 van de Raad van 28 december 1978 betreffende de sluiting door de Europese Economische Gemeenschap van de Overeenkomst inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (PB L 378 van 30.12.1978, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1978/3179/oj).

r) “NPFC-verdragsgebied”: het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het noordelijke deel van de Stille Oceaan[76];

s) “Seafo-verdragsgebied” (Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan[77];

t) “Siofa-overeenkomstgebied” (Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan[78];

u) “SPRFMO-verdragsgebied” (Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan[79];

v) “WCPFC-verdragsgebied” (Commissie voor de visserij in het westelijke en het centrale deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan[80];

w) “de volle zee van de Beringzee”: het geografische gebied van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijl van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zeeën van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;

x) “het overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied”: het geografische gebied dat wordt begrensd door:

– lengtegraad 150° WL,

---

76 PB L 55 van 28.2.2022, blz. 14. De Unie is tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het noordelijke deel van de Stille Oceaan toegetreden bij Besluit (EU) 2022/314 van de Raad van 15 februari 2022 betreffende de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het noordelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 55 van 28.2.2022, blz. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/314/oj).

77 PB L 234 van 31.8.2002, blz. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2001/319/oj. De Unie heeft het Seafo-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2002/738/EG van de Raad van 22 juli 2002 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/738/oj).

78 PB L 196 van 18.7.2006, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2006/496/oj. De Unie heeft de Siofa goedgekeurd bij Besluit 2008/780/EG van de Raad van 29 september 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/780/oj).

79 PB L 67 van 6.3.2012, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2012/130/oj. De Unie heeft het SPRFMO-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2012/130/EU van de Raad van 3 oktober 2011 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 67 van 6.3.2012, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/130(1)/oj).

80 PB L 32 van 4.2.2005, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/75/oj. De Unie is tot de WCPFC toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad van 26 april 2004 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/75(1)/oj).

– lengtegraad 130° WL,

– breedtegraad 4° ZB,

– breedtegraad 50° ZB.

TITEL II
VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DE UNIE

Hoofdstuk I
Algemene bepalingen

Artikel 5
TAC's en toewijzingen

1. De TAC's voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van de Unie en bepaalde wateren buiten de Unie en de toewijzing van deze TAC's aan de lidstaten, alsook, in voorkomend geval, de voorwaarden die er functioneel verband mee houden, zijn vermeld in bijlage I.

2. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen door de betrokken kuststaat worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van de Faeröer, Groenland en Noorwegen en in de visserijzone rond Jan Mayen voor zover daarbij de TAC's van bijlage I bij deze verordening, de voorwaarden van artikel 22 van deze verordening en deel A van bijlage V bij deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad[81] en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld, in acht worden genomen.

3. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen door het Verenigd Koninkrijk worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder zijn visserij-jurisdictie voor zover daarbij de TAC's van bijlage I bij deze verordening, de voorwaarden van artikel 22 van deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld, in acht worden genomen.

Artikel 6
Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. De in bijlage I bij deze verordening vermelde TAC's worden, voor zover dat in die bijlage is gespecificeerd, door de betrokken lidstaat vastgesteld.

2. De in lid 1 bedoelde door een lidstaat vast te stellen TAC's moeten:

   a) stroken met de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 en in de Verordeningen (EU) 2018/973 en 2019/472 vastgestelde doelstellingen en voorschriften, en met name met de doelstelling van duurzame exploitatie van het bestand; en

[81] Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2403/oj).

b) resulteren in een exploitatie van de bestanden die:

i) indien er analytische beoordelingen beschikbaar zijn, met een zo hoog mogelijke waarschijnlijkheid in lijn is met de MDO; of

ii) indien er geen of onvolledige analytische beoordelingen beschikbaar zijn, strookt met de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer.

3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 15 maart de volgende informatie:

a) de door hem vastgestelde TAC's;

b) de door hem verzamelde, beoordeelde en als grondslag voor de vaststelling van de TAC's gebruikte gegevens; en

c) nadere informatie over hoe de vastgestelde TAC's aan de in lid 2 vastgestelde voorwaarden voldoen.

4. Waar passend kan de Commissie het WTECV verzoeken om:

a) de in lid 3, punten b), en c), bedoelde informatie te beoordelen; en

b) te beoordelen of de door de lidstaten vastgestelde TAC's aan de in lid 2 vastgestelde voorwaarden voldoen.

5. Indien de door de lidstaten ingediende informatie volgens het advies van het WTECV ontoereikend wordt geacht, dienen de betrokken lidstaten bij de Commissie uiterlijk een maand na de publicatie van het WTECV-advies nieuwe informatie in, samen met ondersteunende informatie ter staving van die nieuwe informatie met betrekking tot het WTECV-advies.

6. Indien de door de lidstaten vastgestelde TAC's volgens het advies van het WTECV niet aan de voorwaarden van lid 2 voldoen, wijzigen de betrokken lidstaten uiterlijk een maand na de publicatie van dat advies de door hen vastgestelde TAC's op basis van het WTECV-advies en dienen ze deze gewijzigde TAC's in bij de Commissie, samen met ondersteunende informatie ter staving van de gewijzigde TAC's met betrekking tot het WTECV-advies, en waar relevant samen met de nieuwe in lid 5 bedoelde gegevens.

Artikel 7

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangsten

1. Vangsten waarvoor de aanlandingsverplichting van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet geldt, mogen slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland mits:

a) de vis is gevangen door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt dat nog niet is opgebruikt, of

b) deze deel uitmaken van een quotum van de Unie dat niet over de lidstaten is verdeeld en dat niet is opgebruikt.

2. Voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om vangsten op de betrokken quota af te boeken, waarin artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, worden de in dat artikel bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, in bijlage I bij deze verordening vermeld.

Artikel 8

Quotumruilmechanisme voor TAC's voor onvermijdelijke bijvangsten

1. Om rekening te houden met de aanlandingsverplichting en om quota voor bepaalde bijvangsten beschikbaar te stellen voor de lidstaten zonder quotum, geldt het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 voor de in bijlage IA vermelde TAC's.

2. 6 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC's voor kabeljauw (*Gadus morhua*) in de Keltische Zee (COD/7XAD34), kabeljauw in het gebied ten westen van Schotland (COD/5BE6A), wijting (*Merlangius merlangus*) in de Ierse Zee (WHG/07A.) en schol (*Pleuronectes platessa*) in de ICES-sectoren 7h, 7j en 7k (PLE/7HJK.) en 3 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC voor wijting in het gebied ten westen van Schotland (WHG/56-14) wordt opgenomen in een quotumruilpool ("de pool"), die op 1 januari wordt opengesteld. Lidstaten zonder quotum hebben exclusieve toegang tot de pool tot en met 31 maart.

3. De hoeveelheden die uit de pool worden gehaald, mogen niet worden geruild of overgedragen naar het volgende jaar. Na 31 maart worden ongebruikte hoeveelheden teruggegeven aan de lidstaten die aanvankelijk aan de pool hadden bijgedragen.

4. Lidstaten zonder quotum geven in ruil quota voor in deel C van bijlage IA vermelde bestanden, tenzij de lidstaat zonder quotum en de aan de pool bijdragende lidstaat anders overeenkomen.

5. De in lid 4 bedoelde quota hebben een vergelijkbare handelswaarde, vastgesteld aan de hand van een marktkoers of een andere voor beide partijen aanvaardbare wisselkoers. Bij ontstentenis van een andere regeling wordt de vergelijkbare handelswaarde bepaald op basis van de gemiddelde prijzen van de Unie van het voorgaande jaar, zoals geleverd door de Waarnemingspost voor de EU-markt voor visserij- en aquacultuurproducten.

6. Ingeval het voor de lidstaten niet mogelijk is om via het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 hun onvermijdelijke bijvangsten in vergelijkbare mate te dekken, trachten de lidstaten het eens te worden over quota-uitwisselingen krachtens artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de uitgewisselde quota van vergelijkbare handelswaarde zijn.

Artikel 9

Beperkingen van de visserijinspanning in het westelijk Kanaal

1. Voor de in artikel 1, lid 2, punt b), van deze verordening genoemde periode zijn de beperkingen van de visserijinspanning voor tong in het westelijk Kanaal (ICES-sector 7e) vastgesteld in bijlage II.

2. Op verzoek van een lidstaat overeenkomstig punt 7.4 van bijlage II kan de Commissie die lidstaat door middel van een uitvoeringshandeling extra zeedagen boven op de in punt 5 van bijlage II bedoelde zeedagen toewijzen waarop die lidstaat een onder zijn vlag varend vissersvaartuig kan machtigen om in ICES-sector 7e met gereglementeerd vistuig aan boord aanwezig te zijn. De Commissie stelt die uitvoeringshandeling vast volgens de in artikel 59, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.

3. Op verzoek van een lidstaat kan de Commissie die lidstaat door middel van een uitvoeringshandeling, boven op de in punt 5 van bijlage II bedoelde zeedagen,

maximaal drie extra dagen tussen 1 februari 2026 en 31 januari 2027 toewijzen waarop een vissersvaartuig in ICES-sector 7e aanwezig mag zijn op basis van een programma voor versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers als bedoeld in punt 8.1 van bijlage II. De Commissie doet die toewijzing op basis van de door die lidstaat overeenkomstig punt 8.3 van bijlage II ingediende beschrijving en na raadpleging van het WTECV. Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 59, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.

[Artikel 10 en de artikelen 15 tot en met 18 van deze verordening zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk, alsook tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]

[*Artikel 10*
Maatregelen voor de zeebaarsvisserij
in de ICES-sectoren 4b, 4c en 6a en in ICES-deelgebied 7

1. Het is vissersvaartuigen van de Unie en alle commerciële visserijen vanaf de kust verboden om te vissen op zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 4b en 4c en in ICES-deelgebied 7 of om in die gebieden gevangen zeebaarzen aan boord te houden, over te laden, te verplaatsen of aan te landen.

2. Het verbod van lid 1 is niet van toepassing op bijvangsten van Europese zeebaars in de commerciële visserij vanaf de kust met netten. Deze vrijstelling geldt voor de historische aantallen strandnetten van vóór 2017. De commerciële visserij vanaf de kust met netten mag niet op Europese zeebaars gericht zijn, en alleen onvermijdelijke bijvangsten van Europese zeebaars mogen worden aangeland.

3. In afwijking van lid 1 mogen vissersvaartuigen van de Unie in januari en van 1 april tot en met 31 december in de ICES-sectoren 4b, 4c, 7d, 7e, 7f en 7h op zeebaars vissen en in die gebieden gevangen zeebaarzen aan boord houden, overladen, verplaatsen of aanlanden indien daartoe het volgende vistuig wordt gebruikt en daarbij de volgende limieten in acht worden genomen:

   a) met bodemtrawls[82], voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 10 % van het gewicht van de totale vangsten van mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn verricht;

   b) met zegens[83], voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 10 % van het gewicht van de totale vangsten van mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn verricht;

   c) met betrekking tot Unievissersvaartuigen die vangsten van zeebaars met haken en lijnen hebben geregistreerd in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016, met haken en lijnen[84], maximaal 6,8 ton per vissersvaartuig en per jaar;

   d) met betrekking tot Unievissersvaartuigen die vangsten van zeebaars met vaste kieuwnetten hebben geregistreerd in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30

82 Alle typen bodemtrawls (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS en TB).
83 Alle typen zegens (SSC, SDN, SPR, SV, SB en SX).
84 Alle beuglijnen en hengels (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX en LLS).

september 2016, met vaste kieuwnetten[85], voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 1,8 ton per vissersvaartuig en per jaar.

Wanneer een vissersvaartuig van de Unie wordt vervangen, kunnen de lidstaten toestaan dat de afwijkingen gelden voor een ander vissersvaartuig van de Unie, op voorwaarde dat het aantal vissersvaartuigen van de Unie waarvoor elk van de afwijkingen geldt en de totale vangstcapaciteit ervan niet toenemen.

4. De vangstbeperkingen van lid 3 zijn niet overdraagbaar tussen vissersvaartuigen.

5. Bij de recreatievisserij, inclusief vanaf de kust, in de ICES-sectoren 4b, 4c, 6a en 7a tot en met 7k geldt dat:

a) van 1 januari tot en met 31 maart:

i) alleen het met hengel of handlijn vangen en weer terugzetten van zeebaars is toegestaan;

ii) het verboden is om zeebaars die in die gebieden is gevangen, te houden, te verplaatsen, over te laden of aan te landen;

b) in januari en van 1 april tot en met 31 december:

i) maximaal twee zeebaarzen per visser per dag mogen worden gevangen en gehouden;

ii) de minimummaat voor bijgehouden zeebaars 42 cm bedraagt;

iii) geen vaste netten mogen worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.

6. Lid 5 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij.]

Artikel 11
Maatregelen voor de zeebaarsvisserij in de Golf van Biskaje

1. Bij de vaststelling van hun vangstmogelijkheden voor de commerciële visserij op zeebaars in de Golf van Biskaje (ICES-sectoren 8a en 8b) zorgen Spanje en Frankrijk er gezamenlijk voor dat de som van die commerciële teruggooi, recreatieve aanlandingen en recreatieve dode teruggooi niet meer dan 5 286 ton bedraagt. Verordening (EG) nr. 1224/2009 is op die vangstmogelijkheden van toepassing.

2. Uiterlijk op 15 maart stellen Spanje en Frankrijk de Commissie in kennis van de in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden en van de wijze waarop die vangstmogelijkheden in overeenstemming zijn met dat lid.

3. De vangsten in commerciële visserijen in het kader van de in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden worden gemeld door Spanje en door Frankrijk (BSS/8AB).

4. Bij de recreatievisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b, inclusief vanaf de kust:

a) mag maximaal één zeebaars per visser per dag worden gevangen en gehouden; en

b) mogen geen vaste netten worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.

[85] Alle vaste kieuwnetten en vallen (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN en FIX).

5. Lid 4 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij.

Artikel 12

Maatregelen voor witte koolvis in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf-gebied 34.1.1

1. Voor vangsten van witte koolvis (*Pollachius pollachius*) in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf-gebied 34.1.1 geldt een minimale instandhoudingsreferentiegrootte van 42 cm.

2. In de recreatievisserij, inclusief vanaf de kust, in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf-deelgebied 34.1.1:

   a) mogen per dag maximaal twee witte koolvissen per visser worden gevangen en gehouden; zodra dat maximum is bereikt, mag aan "vangen en terugzetten" worden gedaan; en

   b) mag van 1 januari tot en met 30 april geen witte koolvis worden gevangen en gehouden; wel mag in die periode aan "vangen en terugzetten" worden gedaan.

3. Lid 1 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij.

[Artikel 13 zal worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2026.]

Artikel 13

Maatregelen voor de visserij op Europese aal in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9

1. Dit artikel is van toepassing op de mariene en brakke wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9 en op de aangrenzende brakke wateren van de Unie, met inbegrip van estuaria, kustlagunen en overgangswateren.

2. Dit artikel is niet van toepassing op commerciële visserijactiviteiten, met of zonder vissersvaartuig, die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek volgens de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241 wordt uitgevoerd en het WTECV aan de Commissie en de betrokken lidstaten heeft bevestigd dat dat onderzoek op wetenschappelijke gronden gerechtvaardigd is.

3. Gedurende een periode van ten minste zes maanden tussen 1 april 2026 en 31 maart 2027 is het verboden commerciële visserijactiviteiten te verrichten met betrekking tot Europese aal (*Anguilla anguilla*), en zulks in alle levensfasen. Voorts leveren de lidstaten en de vissers alle redelijke inspanningen om de incidentele vangst van Europese aal zo veel mogelijk te beperken en waar mogelijk uit te bannen. Incidenteel gevangen Europese aal moet ongedeerd worden gelaten en onmiddellijk worden vrijgelaten. Daartoe stelt de betrokken lidstaat individueel of gezamenlijk een of meer sluitingsperioden vast die aan de volgende voorwaarden zijn onderworpen:

   a) de sluitingsperiode kan of de sluitingsperioden kunnen indien nodig van lidstaat tot lidstaat of binnen eenzelfde lidstaat per visserijgebied verschillen

om rekening te houden met het geografische en temporele migratiepatroon van Europese aal in zijn verschillende levensfasen;

b) de sluitingsperiode moet of de sluitingsperioden moeten een al dan niet aaneengesloten looptijd van ten minste zes maanden hebben en moet of moeten voor alle betrokken vissers in het desbetreffende visserijgebied gelden;

c) de sluitingsperiode moet of de sluitingsperioden moeten in overeenstemming zijn met de instandhoudingsdoelstellingen van Verordening (EG) nr. 1100/2007 en met de op grond van artikel 2 van die verordening opgestelde nationale beheersplannen; en

d) de sluitingsperiode bestrijkt of de sluitingsperioden bestrijken de belangrijkste migratieperioden of -perioden, met inbegrip van de respectieve piek, van Europese aal in de respectieve levensfase in de betrokken lidstaat.

4. In afwijking van lid 3, punt d), staat het elke betrokken lidstaat vrij om voor Europese aal met een totale lengte van 12 cm of meer toe te staan dat daarop tijdens de belangrijkste migratieperiode in totaal maximaal dertig al dan niet opeenvolgende dagen wordt gevist, waarbij die toelating geldt voor alle betrokken vissers in het betrokken visserijgebied. In dat geval stelt de betrokken lidstaat een aanvullende sluiting gedurende een equivalente periode tijdens de belangrijkste migratieperiode of, subsidiair, vlak voor of na die periode vast. Indien een lidstaat toestaat dat gedurende niet-opeenvolgende dagen wordt gevist, wordt het vistuig tussen elke periode van niet-opeenvolgende dagen uit het water gehaald.

5. In verdere afwijking van lid 3, punt d), mag de betrokken lidstaat de visserij op Europese aal met een totale lengte van 12 cm of meer toestaan gedurende in totaal maximaal vijftig al dan niet opeenvolgende dagen, wanneer die van de wateren van de Unie naar zijn paaiplaatsen in de Sargassozee migreert (“stroomafwaartse migratie”). Dat geldt voor alle betrokken vissers in het betrokken visserijgebied, tijdens de belangrijkste migratieperiode, onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

a) dergelijke visserijactiviteiten worden alleen toegestaan wanneer de enige toegang tot mariene wateren noodzakelijkerwijs door brakke wateren buiten de Unie loopt;

b) de vangsten in de ICES-deelsectoren 22-32 moeten voldoen aan de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte van 35 cm, overeenkomstig deel A van bijlage VIII bij Verordening (EU) 2019/1241;

c) aal die geslachtsrijp is en wordt gevangen, wordt ongedeerd gelaten, wordt zonder onnodige vertraging vervoerd en wordt onmiddellijk vrijgelaten in de nabijgelegen mariene wateren van de Unie op een door de betrokken lidstaat aangewezen plaats waar de migratie stroomafwaarts kan worden voortgezet;

d) incidenteel gevangen aal die niet geslachtsrijp is, wordt ongedeerd gelaten en wordt onmiddellijk weer in het water vrijgelaten; en

e) de visserijactiviteiten worden verricht in samenwerking met een nationale wetenschappelijke instantie.

6. Voor Europese aal met een totale lengte van 12 cm of meer in ICES-deelgebied 3 worden de in lid 3 bedoelde sluitingsperiode of de sluitingsperioden en de in lid 4 bedoelde afwijking daarvan door alle betrokken lidstaten overeengekomen, teneinde een doeltreffende bescherming van Europese aal bij de migratie van de Oostzee naar

de Noordzee te waarborgen. Indien uiterlijk op 1 april 2026 geen dergelijke overeenstemming is bereikt, loopt de sluitingsperiode in Denemarken, Duitsland, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Finland en Zweden van 15 september 2026 tot en met 15 maart 2027, zonder mogelijkheid tot de in lid 4 bedoelde afwijking.

7. In verdere afwijking van lid 3, punt d), staat het elke betrokken lidstaat vrij om voor Europese aal met een totale lengte van minder dan 12 cm toe te staan dat daarop tijdens de belangrijkste migratieperiode in totaal maximaal dertig al dan niet opeenvolgende dagen wordt gevist, waarbij die toelating geldt voor alle betrokken vissers in het betrokken visserijgebied. Bovendien kunnen de betrokken lidstaten toestaan dat uitsluitend met het oog op uitzetting gedurende maximaal vijftig aanvullende dagen tijdens de belangrijkste migratieperiode wordt gevist. In beide gevallen stellen de betrokken lidstaten een aanvullende sluiting gedurende een equivalente periode tijdens de belangrijkste migratieperiode of, subsidiair, vlak voor of na die periode vast. Indien een lidstaat toestaat dat gedurende niet-opeenvolgende dagen wordt gevist, wordt het vistuig tussen elke periode van niet-opeenvolgende dagen uit het water gehaald.

8. Recreatievisserij op Europese aal is in alle levensfasen verboden.

9. De betrokken lidstaat stelt de Commissie individueel of gezamenlijk in kennis:

   a) uiterlijk op 1 mei, van de sluitingsperiode of sluitingsperiode die overeenkomstig de leden 3 tot en met 7 is of zijn vastgesteld, onder overlegging van ondersteunende informatie ter staving van de gekozen periode of perioden;

   b) van de nationale maatregelen met betrekking tot de sluitingsperiode of sluitingsperioden die overeenkomstig de leden 3 tot en met 7 is of zijn vastgesteld, binnen twee weken na de vaststelling ervan;

   c) binnen acht weken vóór het begin van de overeenkomstig de leden 3 tot en met 7 vastgestelde sluitingsperiode of sluitingsperioden, van de visserijactiviteiten die overeenkomstig lid 5 worden verricht, met inbegrip van: i) de plaats of plaatsen en de datum of datums van de visserijactiviteiten; ii) het verwachte aantal en type marktdeelnemers en de betrokken nationale wetenschappelijke instantie; en iii) de aangewezen plaats of plaatsen voor vrijlating.

   d) binnen ten hoogste acht weken na het einde van de overeenkomstig lid 5 verrichte visserijactiviteiten: i) het aantal en het type marktdeelnemers; ii) het aantal geslachtsrijpe alen die tijdens die visserijactiviteiten zijn gevangen; iii) het aantal niet-geslachtsrijpe alen die tijdens die visserijactiviteiten zijn gevangen; en iv) het aantal geslachtsrijpe alen die zijn gemerkt.

Artikel 14

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:

   a) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   b) kortingen en toevoegingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

c) nieuwe toewijzingen op grond van de artikelen 12 en 47 van Verordening (EU) 2017/2403;

d) het aanlanden van extra hoeveelheden uit hoofde van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

e) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden;

f) verlagingen en aanpassingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009; en

g) overdrachten en uitwisselingen van quota op grond van de artikelen 23 en 53 van deze verordening.

2. De bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in bijlage I bij deze verordening.

3. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.

4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

[Artikel 15
Gesloten visseizoenen voor zandspieringen

De commerciële visserij op zandspieringen (*Ammodytes* spp.) met bodemtrawls, zegens of soortgelijk gesleept vistuig met een maaswijdte van minder dan 16 mm is in de ICES-sectoren 2a en 3a en ICES-deelgebied 4 verboden van 1 januari tot en met 31 maart en van 1 augustus tot en met 31 december.]

[*Artikel 16*
Herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee

1. De voor visserij gesloten gebieden, met uitzondering van de visserij met pelagisch vistuig (ringzegens en trawls), en de perioden waarin de sluitingen van toepassing zijn, staan vermeld in bijlage IV.

2. Vissersvaartuigen die met bodemtrawls en zegens met een minimummaaswijdte van minstens 70 mm in de ICES-sectoren 4a en 4b of minstens 90 mm in ICES-sector 3a vissen, dan wel met beuglijnen[86], mogen niet vissen in de wateren van de Unie van ICES-sector 4a ten noorden van 58°30'00" NB en ten zuiden van 61°30'00" NB of in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a.20 (Skagerrak), 4a en 4b ten noorden van 57°00'00" NB en ten oosten van 5°00'00" OL.

3. In afwijking van lid 2 mogen de in dat lid bedoelde vissersvaartuigen in de in dat lid genoemde gebieden vissen mits ze aan ten minste een van de volgende criteria voldoen:

[86] Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL en LLS.

a) hun kabeljauwvangst bedraagt niet meer dan 5 % van hun totale vangsten per visreis; vissersvaartuigen waarvan de kabeljauwvangst in de periode 2017-2019 niet meer dan 5 % van hun totale vangsten bedroeg, worden geacht aan dit criterium te voldoen, mits ze hetzelfde vistuig blijven gebruiken als in die periode; dit vermoeden kan worden weerlegd;

b) er wordt gebruikgemaakt van een gereglementeerde en zeer selectieve bodemtrawl of zegen, hetgeen blijkens een wetenschappelijke studie resulteert in een vermindering van de kabeljauwvangsten met ten minste 30 % in vergelijking met vissersvaartuigen die vissen met gesleept vistuig waarvan de maaswijdte overeenkomt met de in deel B, punt 1.1 van bijlage V bij Verordening (EU) 2019/1241 beschreven basisnormen; dergelijke studies kunnen door het WTECV worden geëvalueerd en bij een negatieve evaluatie wordt het desbetreffende vistuig niet meer aangemerkt als geldig voor gebruik in de in lid 2 van dit artikel genoemde gebieden;

c) bij vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 100 mm en groter (TR1), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:

   i) bellytrawls met een maaswijdte van de buik van ten minste 600 mm;

   ii) horizontale vislijn (0,6 m);

   iii) horizontale zeeflap met een wijdmazig ontsnappingspaneel;

d) bij vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van minstens 70 mm in ICES-sector 4a en minstens 90 mm in ICES-sector 3a en minder dan 100 mm (TR2), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:

   i) horizontaal sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;

   ii) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;

   iii) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;

e) op de vissersvaartuigen is een nationaal kabeljauwvermijdingsplan van toepassing om door middel van ruimtelijke of technische maatregelen of een combinatie daarvan kabeljauwvangsten in stand te houden in lijn met de visserijsterfte die overeenkomt met de op basis van wetenschappelijk advies vastgestelde vangstmogelijkheden; dergelijke plannen worden uiterlijk twee maanden na de invoering ervan beoordeeld, in het geval van de lidstaten door het WTECV en in het geval van een derde land door de betrokken nationale wetenschappelijke instantie, en waar nodig geacht, verder herzien indien de doelstelling van het nationale kabeljauwvermijdingsplan volgens die beoordelingen niet wordt gehaald.

4. De lidstaten intensiveren de monitoring en bewaking ten aanzien van de in lid 2 bedoelde vissersvaartuigen, teneinde de naleving van de in lid 3 vastgestelde voorwaarden te waarborgen.

5. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.]

[*Artikel 17*
Technische maatregelen voor de Keltische Zee, de Ierse Zee en het gebied ten westen van Schotland

1. Voor vissersvaartuigen die met bodemtrawls en zegens vissen in de ICES-sectoren 7f, 7g, het deel van 7h ten noorden van 49°30' NB en het deel van 7j ten noorden van 49°30' NB en ten oosten van 11° WL, geldt het volgende:

   a) vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls of zegens gebruiken tuig met een van de volgende maaswijdten:

      i) kuil met een maaswijdte van 110 mm met een paneel met vierkante mazen van 120 mm;

      ii) T-90-kuil met een maaswijdte van 100 mm;

      iii) kuil met een maaswijdte van 120 mm;

      iv) 100 mm met een paneel met vierkante mazen van 160 mm;

   b) voorts gebruiken vissersvaartuigen die met bodemtrawls vissen en waarvan de vangsten, gewogen vóór teruggooi, voor minstens 20 % uit schelvis (*Melanogrammus aeglefinus*) bestaan, vistuig met een minimumafstand van één meter tussen de vislijn en de grondpees. De lidstaten kunnen vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls waarvan de vangsten, gewogen vóór de teruggooi, voor minder dan 1,5 % uit kabeljauw bestaan, vrijstellen van de toepassing van dit punt, op voorwaarde dat de waarnemersdekking op zee geleidelijk toeneemt tot ten minste 20 % van al hun visreizen.

   c) vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens vissen en waarvan de vangsten voor meer dan 30 % uit langoustines (*Nephrops norvegicus*) bestaan, gebruiken een van de volgende vistuigen:

      i) een paneel met vierkante mazen van 300 mm; vissersvaartuigen met een lengte over alles van minder dan 12 m mogen een paneel met vierkante mazen van 200 mm gebruiken;

      ii) een seltra-paneel;

      iii) een sorteerrooster met een afstand tussen de staven van 35 mm of een soortgelijke selectiviteitsvoorziening;

      iv) kuil met een maaswijdte van 100 mm, met netpaneel met vierkante mazen van 100 mm;

      v) een dubbele kuil waarbij de bovenste kuil uit T90-mazen van ten minste 100 mm bestaat en uitgerust is met een scheidingspaneel met een maximale maaswijdte van 300 mm;

   d) vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens vissen en waarvan de vangsten voor meer dan 55 % uit wijting bestaan of voor meer dan 55 % uit een combinatie van zeeduivel (*Lophiidae*), heek (*Merluccius merluccius*) en schartong (*Lepidorhombus* spp.), gebruiken een van de volgende vistuigen:

i) kuil met een maaswijdte van 100 mm, met netpaneel met vierkante mazen van 100 mm;

ii) een T-90-kuil en -tunnel met een maaswijdte van 100 mm.

2. Voor vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens op langoustine vissen in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 6a en 5b ten oosten van 12° WL (het gebied ten westen van Schotland), geldt het volgende:

a) de vissersvaartuigen gebruiken een paneel met vierkante mazen (ongewijzigde positionering) van ten minste 300 mm indien ze gebruikmaken van vistuig met een maaswijdte in de kuil van minder dan 100 mm; voor vissersvaartuigen met een lengte over alles van minder dan 12 m of met een motorvermogen van hoogstens 200 kW mag de lengte van het paneel in totaal 2 m en de maaswijdte in het paneel 200 mm bedragen;

b) vissersvaartuigen waarvan de vangsten voor meer dan 30 % uit langoustine bestaan, gebruiken een paneel met vierkante mazen (ongewijzigde positionering) van ten minste 160 mm indien ze gebruikmaken van vistuig met een maaswijdte in de kuil van 100-119 mm.

3. Voor vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens vissen in ICES-sector 7a (Ierse Zee), geldt het volgende:

a) vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls of zegens met een maaswijdte in de kuil gelijk aan of groter dan 70 mm en kleiner dan 100 mm en waarvan de vangsten voor meer dan 30 % uit langoustine bestaan, moeten een van de volgende tuigen gebruiken:

i) een paneel met vierkante mazen van 300 mm; vissersvaartuigen met een lengte over alles van minder dan 12 m mogen een paneel met vierkante mazen van 200 mm gebruiken;

ii) een seltra-paneel;

iii) een sorteerrooster met een afstand tussen de staven van 35 mm;

iv) een Cefas-netgrid;

v) een flipflaptrawl;

b) vissersvaartuigen met een lengte over alles van 12 m of meer die bodemtrawls of zegens gebruiken en waarvan de vangsten voor meer dan 10 % uit schelvis, kabeljauw en roggen (*Rajiformes*) bestaan, gebruiken een kuil met een maaswijdte van 120 mm.

4. Overeenkomstig artikel 27, lid 2, van Verordening (EU) 2019/1241 worden de vangstpercentages in de leden 1 en 2 van dit artikel berekend als het aandeel, in levend gewicht, van de totale hoeveelheid mariene biologische rijkdommen die na elke visreis wordt aangeland overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

5. Vissersvaartuigen mogen niet vissen met bodemtrawls en zegens in de volgende zones:

a) de ICES-sectoren 7b en 7c;

b) het gebied ten westen van 5° WL in ICES-sector 7e; en

c) de ICES-sectoren 7f tot en met 7k.

Dat verbod geldt niet voor vissersvaartuigen indien:

a) ze een kuil met een maaswijdte van ten minste 100 mm gebruiken, of

b) hun bijvangsten van kabeljauw niet meer bedragen dan 1,5 %, zoals beoordeeld door het WTECV, wanneer ze vissen buiten de in lid 1 bedoelde gebieden.]

[*Artikel 18*

Technische maatregelen voor zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8

1. Voor vangsten van zeebrasem (*Pagellus bogaraveo*) in de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8 geldt een minimuminstandhoudingsreferentiegrootte van 36 cm.

2. Voor recreatieve vangsten van zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6 en 7 geldt een minimuminstandhoudingsreferentiegrootte van 40 cm.

3. Van 1 januari tot en met 30 juni is alle visserij op rode zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6, 7 en 8 verboden voor vissersvaartuigen die de Franse vlag voeren.

4. Van 1 februari tot en met 30 september is de visserij met grondbeugen (LLS) en bodemtrawls (OTB) verboden in het westelijke gebied van de Cantabrische Zee tegenover Asturië en Galicië.

5. De recreatievisserij op zeebrasem is verboden in de volgende geografische gebieden: gebied RF 1 (Cariño/Celeiro), gebied RF 2 (Ribadeo), gebied RF 3 (Navia), gebied RF 4 (Ensenada Canero), gebied RF 5 (Ensenada de Cabrera/Ría San Martín de la Arena), gebied RF 6 (Ría de Treto), gebied RF 7 (Bilbao/Plentzia) en gebied RF 8 (Bermeo/Mundaka).]

Artikel 19

Technische maatregelen voor Noordse garnaal in het Skagerrak

1. Indien het aandeel jonge exemplaren van Noordse garnaal (*Pandalus borealis*), als bedoeld in artikel 5, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2201 van de Commissie[87], meer dan 30 % van de totale vangst van die soort bedraagt, kunnen de controleautoriteiten een realtimesluiting aanbevelen op basis van één monster, als bedoeld in dat artikel.

2. Trawlers waarmee wordt gevist op Noordse garnaal met een grootteselectief Nordmøre-rooster, als bedoeld in artikel 6, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2201, vallen onder het in dat artikel bedoelde gesloten gebied.

3. Het gesloten gebied als bedoeld in artikel 7, punt b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2201 mag niet groter zijn dan 100 vierkante zeemijl.

4. Het in artikel 8, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2201 bedoelde gebied wordt gesloten gedurende 21 dagen, waarna de sluiting automatisch ophoudt om middernacht UTC.

5. Bodemtrawls met een maaswijdte van ten minste 32 mm waarmee wordt gevist op Noordse garnaal, uitgerust met een Nordmøre-sorteerrooster met een maximale

[87] Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2201 van de Commissie van 1 oktober 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad met nadere voorschriften voor de uitvoering van realtimesluitingen voor de visserij op Noordse garnaal in het Skagerrak (PB L 332 van 23.12.2019, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/2201/oj).

afstand van 19 mm tussen de staven en zonder visretentiesysteem, zoals bedoeld in artikel 11 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2201, zijn onderworpen aan het gesloten gebied als bedoeld in artikel 6, lid 1, van die gedelegeerde verordening.

Artikel 20
Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen de volgende soorten niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:

a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en ICES-sector 7d, de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;

b) roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6;

c) zandtijgerhaai (*Carcharias taurus*) in alle andere wateren dan de Middellandse Zee;

d) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-deelgebieden 4, 6, 7 en 8, de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 5 en de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 9 en 10;

e) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4, de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en de internationale wateren van de deelgebieden 1 en 14;

f) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; de wateren van het Verenigd Koninkrijk en internationale wateren van ICES-deelgebied 5; de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 12 en 14;

g) Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 tot en met 10, 12 en 14;

h) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren;

i) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;

j) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 6; en de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 10;

k) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren;

(l) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de Middellandse Zee; en

m) de in deel D van bijlage IA vermelde diepzeesoorten in de wateren van de Unie, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en de internationale wateren van de ICES-gebieden 1, 2 (met uitzondering van de wateren van het Verenigd

Koninkrijk van sector 2a), 5 tot en met 10, 12 en 14, en de Cecaf-gebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2, alsook in de wateren van de Unie en van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4, indien dat in die bijlage is gespecificeerd.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en worden onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 21
Toezending van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over aanlandingen en de visserijinspanning elektronisch aan de Commissie of aan de door haar aangewezen instantie doen toekomen, gebruiken daarvoor de in de bijlagen bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II
Vismachtigingen in wateren van derde landen

Artikel 22
Vismachtigingen

1. De maximale aantallen vismachtigingen voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van derde landen, indien van toepassing, zijn vermeld in deel A van bijlage V.

2. Indien een lidstaat overeenkomstig artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, na kennisgeving aan de Commissie, quota voor de in deel A van bijlage V bij deze verordening genoemde visserijgebieden aan een andere lidstaat overdraagt, gaat die overdracht indien relevant vergezeld van een passende overdracht van vismachtigingen. Het in deel A van bijlage V bij deze verordening vermelde totale aantal machtigingen per visserijgebied wordt niet overschreden. De overdragende lidstaat meldt die overdracht van vismachtigingen aan de Commissie wanneer hij de Commissie in kennis stelt van de quotaoverdracht.

Hoofdstuk III
Vangstmogelijkheden die worden beheerd door regionale organisaties voor visserijbeheer

AFDELING 1
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 23
Overdrachten of uitwisselingen van quota

1. Wanneer de voorschriften van een regionale organisatie voor visserijbeheer ("ROVB") overdrachten en uitwisselingen van quota tussen de verdragsluitende partijen bij die ROVB toestaan, kan een lidstaat ("de betrokken lidstaat") met een verdragsluitende partij bij die ROVB besprekingen beginnen en aangeven volgens welke contouren een geplande overdracht of uitwisseling van quota kan plaatsvinden,

naargelang het geval. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van die contouren.

2. Na ontvangst van de kennisgeving overeenkomstig lid 1 kan de Commissie de contouren van de geplande quotaoverdracht of -uitwisseling bekrachtigen. Indien de Commissie die contouren bekrachtigt, maakt zij zonder onnodige vertraging kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door de quotaoverdracht of -uitwisseling. Zij brengt de overdracht of uitwisseling ter kennis van het secretariaat van de relevante ROVB overeenkomstig de voorschriften van die ROVB.

3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van elke overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.

4. De vangstmogelijkheden die de betrokken lidstaat in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota heeft ontvangen of overgedragen, worden beschouwd als quota die toegevoegd zijn aan of in mindering gebracht zijn op zijn toewijzing vanaf het moment waarop de overdracht of uitwisseling van kracht is op grond van de overeenkomst met de betrokken verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij de ROVB dan wel, naargelang het geval, overeenkomstig de voorschriften van de betrokken ROVB. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mogen dergelijke overdrachten of uitwisselingen geen invloed hebben op de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten.

[De afdelingen 2 tot en met 4 en de afdelingen 8 en 9 van deze verordening zullen worden bijgewerkt na de jaarvergaderingen van de ROVB's.]

[AFDELING 2
NEAFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 24
Roodbaars in de Irminger Zee

1. Overeenkomstig punt 4.1 van bijlage IV bij Verordening (EU) 2024/2594 van het Europees Parlement en de Raad[88] zijn alle visserijactiviteiten verboden in het gebied dat wordt begrensd door de volgende coördinaten, gemeten volgens het WGS84-systeem:

Breedtegraad	Lengtegraad
63°00' NB	30°00' WL
61°30' NB	27°35' WL
60°45' NB	28°45' WL

88 Verordening (EU) 2024/2594 van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2024 tot vaststelling van instandhoudings-, beheers- en controlemaatregelen voor het gebied dat onder het Verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan valt, tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1236/2010 van het Europees Parlement en de Raad en van Verordeningen (EEG) nr. 1899/85 en (EEG) nr. 1638/87 van de Raad (PB L, 2024/2594, 8.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2594/oj).

62°00' NB	31°35' WL
63°00' NB	30°00' WL

2. Het is vissersvaartuigen verboden om diepzeeroodbaars (*Sebastes mentella*) (zowel het ondiep pelagisch als het diep pelagisch bestand) uit de Irminger Zee en de aangrenzende wateren (de ICES-deelgebieden 5, 12 en 14 en de NAFO-deelgebieden 1 en 2) te bevissen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen in havens van de Unie. Dat verbod geldt voor vissersvaartuigen van de Unie ook in havens van derde landen.

3. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden deel te nemen aan overladingen van de in lid 2 bedoelde bestanden.

4. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden de brandstof bij te vullen van of ondersteunende diensten aan te bieden aan vissersvaartuigen met vangsten van de in lid 2 bedoelde bestanden.

5. Vissersvaartuigen die gericht op de in lid 2 bedoelde bestanden hebben gevist, mogen niet aanlanden in havens van de Unie.

6. Vissersvaartuigen die gericht op de in lid 2 bedoelde bestanden hebben gevist, mogen geen visserijactiviteiten in de wateren van de Unie verrichten.

7. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden deel te nemen aan overladingen waarbij vaartuigen betrokken zijn die gericht op de in lid 2 bedoelde bestanden hebben gevist.

8. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden de brandstof bij te vullen van, of ondersteunende diensten aan te bieden aan, vissersvaartuigen die gericht op de in lid 2 bedoelde bestanden hebben gevist.]

[AFDELING 3
ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 25
Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit

1. Het aantal met aas werkende of met de sleeplijn vissende vaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig punt 1 van bijlage VI.

2. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het kader van de ambachtelijke kustvisserij in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig punt 2 van bijlage VI.

3. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig punt 3 van bijlage VI.

4. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee op blauwvintonijn mag vissen, deze aan boord mag houden en mag overladen, vervoeren of aanlanden, wordt beperkt overeenkomstig punt 4 van bijlage VI.

5. Het aantal tonnara's dat wordt gebruikt voor de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee wordt beperkt overeenkomstig punt 5 van bijlage VI.

6. Het aantal erkende kwekerijen voor blauwvintonijn en de maximale input van in het wild gevangen blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee wordt beperkt overeenkomstig punt 6 van bijlage VI.

7. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op Noord-Atlantische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) als doelsoort mag vissen overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad[89], wordt beperkt overeenkomstig punt 7 van bijlage VI bij deze verordening.

8. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van ten minste 20 m dat vist op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) in het Iccat-verdragsgebied, wordt beperkt overeenkomstig punt 8 van bijlage VI.

Artikel 26
Recreatievisserij

In voorkomend geval kennen de lidstaten een specifiek aandeel van de hun in bijlage ID toegekende quota toe aan recreatievisserijen.

Artikel 27
Haaien

1. In aanvulling op de verbodsbepalingen van de artikelen 32 tot en met 36 van Verordening (EU) 2017/2107 is het ook verboden gericht te vissen op voshaaisoorten van het geslacht *Alopias*. Dat aanvullende verbod doet geen afbreuk aan het in artikel 32 van Verordening (EU) 2017/2107 vastgestelde verbod op het aan boord houden, overladen of aanlanden van hele karkassen of delen van grootoogvoshaaien (*Alopias superciliosus*).

2. Het is verboden in de Atlantische Oceaan, ten noorden van 5° NB delen of volledige karkassen van in visserijen in het Iccat-verdragsgebied gevangen kortvinmakreelhaai (*Isurus oxyrinchus*) aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

Artikel 28
FAD's voor tropische tonijn

1. Het is verboden van 17 maart tot en met 30 april FAD's te gebruiken in het Iccat-verdragsgebied.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat hun vissersvaartuigen van 2 maart tot en met 16 maart geen FAD's uitzetten.

[89] Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2017 tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT) geldende beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EG) nr. 1984/2003 en (EG) nr. 520/2007 van de Raad (PB L 315 van 30.11.2017, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2107/oj).

[AFDELING 4
CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 29

Kennisgevingen inzake verkennende visserij op ijsheek voor het visseizoen 2026-2027

1. In de periode van 1 december 2026 tot en met 30 november 2027 mogen de lidstaten deelnemen aan, of hun vissersvaartuigen machtigen om deel te nemen aan, verkennende visserij met de beug op ijsheek (*Dissostichus* spp.) in de FAO-deelgebieden 48.6, 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie overeenkomstig artikel 7, leden 2 tot en met 7, van Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad[90].

2. In afwijking van de in artikel 7, leden 5 en 6, van Verordening (EG) nr. 601/2004 vastgestelde termijnen stellen de lidstaten die voornemens zijn deel te nemen aan, of die hun vissersvaartuigen machtigen om deel te nemen aan, verkennende visserij als bedoeld in lid 1 van dit artikel, het CCAMLR-secretariaat daarvan uiterlijk op 1 juni 2026 in kennis.

Artikel 30

Visserij op ijsheek in het visseizoen 2025-2026

1. Naast de bijzondere vereisten met betrekking tot de verkennende visserij die zijn vastgesteld in artikel 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004, geldt dat de visserij op ijsheek in de periode van 1 december 2025 tot en met 30 november 2026 beperkt is tot de in tabel A van bijlage VII vermelde lidstaten, deelgebieden en aantallen vissersvaartuigen, en dat de in tabel B van die bijlage vermelde TAC's en bijvangstbeperkingen daarbij van toepassing zijn.

2. Gerichte visserij op haaiensoorten voor andere doeleinden dan wetenschappelijk onderzoek is verboden. Bijvangsten van haaien, met name jonge exemplaren en drachtige vrouwtjes, die incidenteel zijn gevangen in de visserij op ijsheek, worden levend vrijgelaten.

3. Indien van toepassing wordt de visserij op ijsheek in een kleine onderzoekseenheid (small-scale research unit – SSRU) stopgezet wanneer de gerapporteerde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het visseizoen voor de visserij wordt gesloten.

4. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om een overconcentratie van de vangst en de visserijinspanning te voorkomen. In de FAO-deelgebieden 48.6, 88.1 en 88.2 is het echter verboden om te vissen in wateren van minder dan 550 m diepte.

---

90 Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen voor de visserij in het verdragsgebied van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 3943/90, (EG) nr. 66/98 en (EG) nr. 1721/1999 (PB L 97 van 1.4.2004, blz. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/601/oj).

Artikel 31

Visserij op Antarctisch krill in het visseizoen 2026-2027

1. Met het oog op de toepassing van artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004 stellen de lidstaten die voornemens zijn om in de periode van 1 december 2026 tot en met 30 november 2027 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) te vissen, de Commissie uiterlijk op 1 mei 2026 daarvan in kennis aan de hand van het formulier in deel B van het aanhangsel van bijlage VII.

2. In afwijking van de in artikel 7, leden 5 en 6, van Verordening (EG) nr. 601/2004 vastgestelde termijnen dient de Commissie, op basis van de door de betrokken lidstaten verstrekte gegevens, de kennisgevingen uiterlijk op 30 mei 2026 in bij het CCAMLR-secretariaat.

3. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving bevat voor elk vissersvaartuig dat gemachtigd is om aan de krillvisserij deel te nemen, de informatie die vereist is op grond van artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 601/2004.

4. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op krill te vissen, stelt de Commissie daarvan alleen in kennis met betrekking tot gemachtigde vissersvaartuigen die ten tijde van de kennisgeving:

   a) zijn vlag voeren, of

   b) de vlag van een ander CCAMLR-lid voeren en naar verwachting ten tijde van de visserijactiviteit de vlag van die lidstaat zullen voeren.

5. Wanneer een gemachtigd vissersvaartuig dat overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 bij het CCAMLR-secretariaat is gemeld, om legitieme operationele redenen of wegens overmacht niet aan een krillvisserij kan deelnemen, mag de betrokken lidstaat toestaan dat het wordt vervangen door een ander vissersvaartuig. De betrokken lidstaat brengt in dat geval het CCAMLR-secretariaat, met de Commissie in kopie, onmiddellijk op de hoogte en verstrekt daarbij:

   a) alle bijzonderheden over het vervangende vissersvaartuig (of de vervangende vissersvaartuigen), inclusief de informatie die vereist is op grond van artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 601/2004; en

   b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsook alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.]

AFDELING 5
IOTC-BEVOEGDHEIDSGEBIED

Artikel 32

Beperking van de vangstcapaciteit

van vissersvaartuigen die in het IOTC-bevoegdheidsgebied vissen

1. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op tropische tonijn mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in punt 1 van bijlage VIII.

2. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in punt 2 van bijlage VIII.

3. De lidstaten kunnen vissersvaartuigen die zijn toegewezen aan een van de in de leden 1 en 2 genoemde visserijen, toewijzen aan de andere visserij, mits ze aan de Commissie kunnen aantonen dat die wijziging niet tot een stijging van de visserijinspanning voor de betrokken visbestanden leidt.

4. Wanneer een overdracht van capaciteit naar de vloot van een lidstaat wordt voorgesteld, zorgt die lidstaat ervoor dat de over te dragen vissersvaartuigen voorkomen in het register van gemachtigde vissersvaartuigen van de IOTC of in het vissersvaartuigregister van andere ROVB's die tonijnvisserij beheren. Vissersvaartuigen die voorkomen op een ROVB-lijst van vaartuigen die illegale, ongemelde en ongereglementeerde (IOO) visserijactiviteiten verrichten, mogen niet worden overgedragen.

5. De lidstaten mogen hun vangstcapaciteit alleen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima verhogen indien ze binnen de grenzen van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen blijven.

Artikel 33
Niet-verankerde FAD's en bevoorradingsvaartuigen

1. Niet-verankerde FAD's worden uitgerust met instrumentboeien. Het gebruik van andere boeien, zoals radioboeien, is verboden.

2. Een ringzegenvissersvaartuig mag op geen enkel moment meer dan 250 operationele boeien volgen.

3. Voor elk ringzegenvissersvaartuig mogen jaarlijks niet meer dan 500 instrumentboeien worden verworven. Geen enkel ringzegenvissersvaartuig heeft op enig moment meer dan 400 instrumentboeien, zowel in voorraad als operationeel.

4. Ten hoogste drie bevoorradingsvaartuigen mogen ondersteuning bieden aan niet minder dan twaalf ringzegenvissersvaartuigen, die alle de vlag van een lidstaat voeren. Dit lid is niet van toepassing op lidstaten met slechts één bevoorradingsvaartuig.

5. Een enkel ringzegenvissersvaartuig wordt op geen enkel ogenblik ondersteund door meer dan één bevoorradingsvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert.

6. De Unie registreert geen nieuwe of aanvullende bevoorradingsvaartuigen in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen.

AFDELING 6
SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 34
Pelagische visserij

1. Alleen lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 in het SPRFMO-verdragsgebied actief pelagische visserijactiviteiten hebben verricht, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage IH vermelde TAC's.

2. De in lid 1 bedoelde lidstaten kunnen de in bijlage IH vermelde vangstmogelijkheden alleen benutten indien ze uiterlijk op de vijftiende dag van de daaropvolgende maand de Commissie de onderstaande informatie toezenden met het oog op doorzending ervan door de Commissie naar het SPRFMO-secretariaat:

a) een lijst van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken;

b) de maandelijkse vangstaangiften.

AFDELING 7
IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 35
Ringzegenvisserijen

1. Ringzegenvissersvaartuigen mogen niet vissen op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*):

   a) hetzij van 6 augustus 2026 00.00 uur tot 8 oktober 2026 24.00 uur, hetzij van 9 november 2026 00.00 uur tot 11 januari 2027 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:

      – de kustlijnen van het Amerikaanse continent langs de Stille Oceaan,

      – lengtegraad 150° WL,

      – breedtegraad 40° NB,

      – breedtegraad 40° ZB;

   b) van 9 oktober 2026 00.00 uur tot 8 november 2026 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:

      – lengtegraad 96° WL,

      – lengtegraad 110° WL,

      – breedtegraad 4° NB,

      – breedtegraad 3° ZB.

2. Voor elk van de in lid 1 bedoelde vissersvaartuigen dat de vlag van een lidstaat voert, deelt de betrokken vlaggenlidstaat de Commissie vóór 1 april 2026 mee welke van de in lid 1, punt a), genoemde sluitingsperioden het vissersvaartuig heeft gekozen.

3. Ringzegenvissersvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn die ze vangen, aan boord en laden die over of landen die aan.

4. Lid 3 is niet van toepassing:

   a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie;

   b) indien er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende ruimte is overgebleven voor alle bij die trek gevangen tonijn.

5. Voor elk van de ringzegenvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied vissen en de vlag van een lidstaat voeren, zendt die vlaggenlidstaat de Commissie uiterlijk op 1 februari gegevens toe over de jaarlijkse vangsten van grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied in het voorgaande jaar. De Commissie compileert die informatie en zendt ze onverwijld door aan het IATTC-secretariaat.

6. De in lid 1 bedoelde sluitingsperioden worden als volgt verlengd voor ringzegenvissersvaartuigen van de Unie op basis van hun vangsten van grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied in het voorgaande jaar:

– voor vissersvaartuigen die tussen 1 200 en 1 499 ton hebben gevangen, wordt de sluitingsperiode met 10 dagen verlengd;

– voor vissersvaartuigen die tussen 1 500 en 1 799 ton hebben gevangen, wordt de sluitingsperiode met 13 dagen verlengd;

– voor vissersvaartuigen die tussen 1 800 en 2 099 ton hebben gevangen, wordt de sluitingsperiode met 16 dagen verlengd;

– voor vissersvaartuigen die tussen 2 100 en 2 399 ton hebben gevangen, wordt de sluitingsperiode met 19 dagen verlengd; en

– voor vissersvaartuigen die 2 400 ton of meer hebben gevangen, wordt de sluitingsperiode met 22 dagen verlengd.

De in de eerste alinea bedoelde verlengingen van de sluitingsperioden zijn als volgt van toepassing:

– voor de in lid 1, punt a), bedoelde sluitingsperiode worden de extra dagen toegevoegd vóór het begin van die sluitingsperiode; en

– voor de in lid 1, punt b), bedoelde sluitingsperiode worden de extra dagen toegevoegd na afloop van die sluitingsperiode.

Voor elk van de betrokken vissersvaartuigen stelt de betrokken vlaggenlidstaat de Commissie in kennis van de verlengingen van de sluitingsperioden wanneer hij de Commissie overeenkomstig lid 2 in kennis stelt van de gekozen sluitingsperioden.

Artikel 36
Niet-verankerde FAD's

1. Een ringzegenvissersvaartuig mag in het IATTC-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer FAD's actief inzetten dan het in de tabel hieronder vermelde aantal. FAD's worden als actief beschouwd wanneer ze op zee worden uitgezet, hun locatie beginnen door te geven en worden getraceerd door het vissersvaartuig, de eigenaar of exploitant ervan. Een FAD mag alleen aan boord van een ringzegenvaartuig worden geactiveerd.

Vissersvaartuigen met een capaciteit van minder dan 1 200 m^3	210 FAD's
Vissersvaartuigen met een capaciteit van minstens 1 200 m^3	340 FAD's

2. In de 15 dagen vóór aanvang van de overeenkomstig artikel 35, lid 1, punt a), van deze verordening gekozen sluitingsperiode houden ringzegenvissersvaartuigen in het IATTC-verdragsgebied zich aan het volgende:

a) ze zetten geen FAD's in;

b) ze halen het oorspronkelijk ingezette aantal FAD's terug.

Artikel 37
Vangstbeperkingen voor grootoogtonijn in de beugvisserij

De totale jaarlijkse vangsten grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied door beugvisserijvaartuigen van elke lidstaat zijn vermeld in bijlage IL.

Artikel 38
Verbod op de visserij op oceanische witpunthaaien

1. Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EU) 2021/56 van het Europees Parlement en de Raad[91] is het verboden delen van of hele karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) aan boord te houden, over te laden, aan te landen, op te slaan, te verkopen of aan te bieden voor verkoop.

2. Overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) 2021/56 worden witpunthaaien, voor zover mogelijk, onmiddellijk ongedeerd vrijgelaten wanneer ze langszij het vaartuig worden gebracht.

3. De exploitanten van vissersvaartuigen registreren het aantal teruggezette exemplaren, met vermelding van de toestand (levend of dood) en delen deze informatie mee aan de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn. De lidstaten dienen die tijdens 2025 verzamelde informatie uiterlijk op 31 januari 2026 bij de Commissie in.

[AFDELING 8
SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 39
Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Seafo-verdragsgebied is verboden:

a) spookkathaai (*Apristurus manis*);

b) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);

c) kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*);

d) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*);

e) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);

f) roggen (*Rajidae*);

g) fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*);

h) haaien van de *Selachimorpha*-superorde;

i) doornhaai (*Squalus acanthias*).]

---

91 Verordening (EU) 2021/56 van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2021 tot vaststelling van de beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen die gelden in het verdragsgebied van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 520/2007 van de Raad (PB L 24 van 26.1.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/56/oj).

[AFDELING 9
WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 40
Voorwaarden voor grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en Zuid-Pacifische witte tonijn

1. De lidstaten zorgen ervoor dat niet meer dan 403 visdagen worden toegekend aan ringzegenvissersvaartuigen die vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*) in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied van de volle zee tussen 20° NB en 20° ZB.

2. Vissersvaartuigen van de Unie mogen niet gericht vissen op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB.

3. Het maximale aantal ringzegenvissersvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied van de volle zee tussen 20° NB en 20° ZB op tropische tonijn mag vissen, mag de in tabel 2 van bijlage IX vastgestelde maxima niet overschrijden.

Artikel 41
Beheer van de visserij met FAD's

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB mogen ringzegenvissersvaartuigen, tendervaartuigen en andere vaartuigen die ondersteuning bieden aan ringzegenvissersvaartuigen tussen 1 juli 2026 00.00 uur en 15 augustus 2026 24.00 uur geen FAD's uitzetten, er werkzaamheden aan verrichten of bij de FAD's netten uitzetten.

2. Naast het in lid 1 vastgestelde verbod is het in het WCPFC-verdragsgebied op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB verboden netten bij FAD's uit te zetten tijdens een extra maand, hetzij van 1 april 2026 00.00 uur tot en met 30 april 2026 24.00 uur, hetzij van 1 mei 2026 00.00 uur tot en met 31 mei 2026 24.00 uur, hetzij van 1 november 2026 00.00 uur tot en met 30 november 2026 24.00 uur, hetzij van 1 december 2026 00.00 uur tot en met 31 december 2026 24.00 uur.

3. De betrokken lidstaten bepalen gezamenlijk welke van de in lid 2 genoemde sluitingsperioden geldt voor ringzegenvissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 15 februari 2026 gezamenlijk in kennis van de gekozen sluitingsperiode. De Commissie stelt het secretariaat van de WCPFC vóór 1 maart 2026 in kennis van de door de betrokken lidstaten gekozen gezamenlijke sluitingsperiode.

4. Elke lidstaat zorgt ervoor dat geen enkel van zijn ringzegenvissersvaartuigen op enig moment meer dan 350 FAD's met geactiveerde instrumentboeien uitzet op zee. Boeien mogen uitsluitend aan boord van een ringzegenvissersvaartuig worden geactiveerd.

Artikel 42
Maximaal aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op zwaardvis mag vissen

Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, is vastgesteld in bijlage IX.

Artikel 43

Vangstbeperkingen voor zwaardvis in de beugvisserij ten zuiden van 20° ZB

De lidstaten zorgen ervoor dat vangsten van zwaardvis ten zuiden van 20° ZB door beugvisserijvaartuigen in 2026 niet groter zijn dan de in tabel 2 van bijlage IG vastgestelde limiet. Ze zorgen er ook voor dat de visserijinspanning voor zwaardvis daardoor niet verschuift naar het gebied ten noorden van 20° ZB.]

AFDELING 10
BERINGZEE

Artikel 44

Verbod op de visserij op Alaskapollak in de volle zee van de Beringzee

De visserij op Alaskapollak (*Gadus chalcogrammus*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

AFDELING 11
SIOFA-OVEREENKOMSTGEBIED

Artikel 45

Beperkingen op de bodemvisserij

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied vissen:

a) hun jaarlijkse bodemvisserijinspanning beperken tot de in bijlage X vastgestelde niveaus;

b) niet aan bodemvisserij doen, behalve met demersale beuglijnen;

c) niet vissen in de bentische-visserijsluitingen van Gulden Draak, Rusky, Fools-Flat, East Broken Ridge, Mid-Indian Ridge, Atlantis Bank, Bridle, Banana en Middle of What, zoals omschreven in bijlage IK;

d) niet vissen in de bentische-visserijsluitingen van Walter's Shoal, Coral en Magneto, zoals omschreven in bijlage IK, behalve indien demersale beuglijnen worden gebruikt en mits tijdens de visserij in die gebieden te allen tijde een wetenschappelijk waarnemer aan boord is; en

e) niet vissen met demersale beuglijnen in deelgebied 5, zoals omschreven in bijlage IK.

Artikel 46

Maatregelen voor de visserij op ijsheek

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied op ijsheken (*Dissostichus* spp.) vissen:

a) niet vissen op diepten van minder dan 500 m;

b) te allen tijde ten minste één wetenschappelijk waarnemer aan boord hebben die ernaar streeft 25 % van de opgehaalde haken per lijn te observeren tijdens de hele duur van de visserijactiviteit; en

c) ijsheken merken en terugzetten naar rato van minstens vijf vissen per ton gevangen onverwerkte vis; zodra dertig of meer ijsheken zijn gevangen, geldt voor gemerkte vrijlating een minimale-overlappingsstatistiek van ten minste 60 %.

Artikel 47
Verbod op de gerichte visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Siofa-overeenkomstgebied is verboden:

a) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*), behalve in het kader van de in bijlage IK vastgestelde toegestane bijvangst;

b) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calceus*);

c) ruwe doornhaai (*Centrophorus granulosus*);

d) zwarte haai (*Dalatias licha*);

e) *Bythaelurus bachi*;

f) *Chimaera buccanigella*;

g) *Chimaera didierae*;

h) *Chimaera willwatchi*;

i) langsnuitijshaai (*Centroselachus crepidater*);

j) langstekelijshaai (*Scymnodon macracanthus*);

k) fluweelijshaai (*Zameus squamulosu*s);

(l) *Etmopterus alphus*;

m) kleinbuikkathaai (*Apristurus indicus*);

(n) smalsnuitdraakvis (*Harriotta raleighana*);

o) *Bythaelurus tenuicephalus*;

p) franjehaai (*Chlamydoselachus anguineus*);

q) grootoogzeskieuwshaai (*Hexanchus nakamurai*);

r) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);

s) Antarctische sluimerhaai (*Somniosus antarcticus*);

t) koboldhaai (*Mitsukurina owstoni*);

u) *Etmopterus viator*;

v) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);

w) schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*);

x) kleine zwelghaai (*Centrophorus uyato*);

y) kortstekeldoornhaai (*Squalus mitsukurii*);

z) langsnuitsnavelhaai (*Deania quadrispinosa*);

za) pijlpuntsnavelhaai (*Deania profundorum*);

zb) *Bathyraja tunae*;

zc) peddelsnuitdraakvis (*Rhinochimaera africana*);

zd) *Bythaelurus naylori*.

AFDELING 12
NPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 48
Visserij op Spaanse makreel

1. Voor vissersvaartuigen van de Unie die in het NPFC-verdragsgebied vissen, zenden de vlaggenlidstaten de Commissie uiterlijk op de volgende datums de volgende geaggregeerde gegevens toe:

   a) uiterlijk op de zevende dag van de daaropvolgende maand: de maandelijkse vangsten in het kader van de vangstbeperkingen voor Spaanse makreel (*Scomber japonicus*) die voor alle verdragsluitende partijen bij de NPFC voor respectievelijk trawlers en ringzegenvaartuigen in bijlage IM zijn vastgesteld, wanneer die vangstbeperkingen voor minder dan 60 % zijn benut; en

   b) wekelijkse vangsten van Spaanse makreel in het kader van die vangstbeperkingen wanneer het gebruik van die vangstbeperkingen meer dan 60 % en minder dan 95 % bedraagt, uiterlijk op dinsdag van de volgende week.

   De Commissie compileert die informatie en zendt ze onverwijld door aan de uitvoerend secretaris van de NPFC.

2. Binnen twee dagen na de datum van afgifte van de kennisgevingen van de uitvoerend secretaris van de NPFC dat die vangstbeperkingen voor 95 % zijn gebruikt, sluit de Commissie de visserijen in het kader van die vangstbeperkingen.

3. De Commissie compileert de gegevens over jaarlijkse vangsten van Spaanse makreel in het NPFC-verdragsgebied en zendt ze uiterlijk eind februari van het volgende jaar door aan de uitvoerend secretaris van de NPFC.

4. Dit artikel is van toepassing naast de in artikel 33 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgestelde vangstrapportageverplichtingen.

Artikel 49
Bescherming van haaien in het NPFC-verdragsgebied

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het NPFC-verdragsgebied vissen, mogen in het NPFC-verdragsgebied geen haaien bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en worden onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 50
Bescherming van anadrome vissen in het NPFC-verdragsgebied

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het NPFC-verdragsgebied vissen, mogen geen Chumzalm (*Oncorhynchus keta*), Cohozalm (*Oncorhynchus kisutch*), roze zalm (*Oncorhynchus gorbuscha*), rode zalm (*Oncorhynchus nerka*), Chinookzalm (*Oncorhynchus tshawytscha*), masouzalm (*Oncorhynchus masou*) en regenboogforel (*Oncorhynchus mykiss*) vangen, aan boord houden, overladen of aanlanden.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en worden onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL III
VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN WATEREN VAN DE UNIE

Artikel 51

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen of van de Faeröer voeren

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen of van de Faeröer voeren, kunnen door de Commissie worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen voor zover de in bijlage I vermelde TAC's in acht worden genomen en wordt voldaan aan de voorwaarden van deze verordening, van titel III van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld.

Artikel 52

Vissersvaartuigen die de vlag van het Verenigd Koninkrijk voeren en in het Verenigd Koninkrijk, het baljuwschap Guernsey, het baljuwschap Jersey of Isle of Man zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk

Vissersvaartuigen die de vlag van het Verenigd Koninkrijk voeren, in het Verenigd Koninkrijk, het baljuwschap Guernsey, het baljuwschap Jersey of Isle of Man zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk, kunnen door de Commissie worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen voor zover de in bijlage I vermelde TAC's in acht worden genomen en wordt voldaan aan de voorwaarden van deze verordening, van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld.

Artikel 53

Quotaoverdrachten aan of quota-uitwisselingen met het Verenigd Koninkrijk

1. Elke overdracht of uitwisseling van quota tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk vindt plaats overeenkomstig dit artikel.

2. Een lidstaat die voornemens is quota over te dragen aan of uit te wisselen met het Verenigd Koninkrijk, kan met het Verenigd Koninkrijk de contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling bespreken. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van die contouren.

3. Indien de Commissie de door de betrokken lidstaat gemelde contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling als bedoeld in lid 2, bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door die quotaoverdracht of -uitwisseling. De Commissie stelt de lidstaten en het Verenigd Koninkrijk in kennis van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling.

4. Vangstmogelijkheden die in het kader van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling ontvangen zijn van of overgedragen zijn aan het Verenigd Koninkrijk, worden vanaf het moment waarop van de quotaoverdracht of -uitwisseling overeenkomstig lid 3 is kennisgegeven, beschouwd als quota die zijn toegevoegd aan

of in mindering zijn gebracht op de toewijzing van de betrokken lidstaat. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mogen dergelijke overdrachten of uitwisselingen geen invloed hebben op de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten.

Artikel 54
Vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren

Voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, gelden de voorwaarden van deze verordening, van titel III van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld.

Artikel 55
Vismachtigingen

Het maximale aantal vismachtigingen voor vissersvaartuigen van derde landen die in de wateren van de Unie actief zijn, is vastgesteld in deel B van bijlage V.

Artikel 56
Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangsten

De voorwaarden van artikel 7 zijn van toepassing op de vangsten en bijvangsten van vissersvaartuigen van derde landen die met een in artikel 57 bedoelde vismachtiging vissen.

Artikel 57
Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van derde landen mogen de onderstaande soorten, wanneer deze in wateren van de Unie worden aangetroffen, niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:

   a) zandtijgerhaai (*Carcharias taurus*) in alle wateren van de Unie;

   b) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a en 7d; de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;

   c) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;

   d) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 4, 6, 7 en 8;

   e) Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;

   f) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren van de Unie;

   g) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;

   h) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 en 10;

   i) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de wateren van de Unie van de Middellandse Zee;

   j) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren van de Unie; en

k) de in deel D van bijlage IA vermelde diepzeesoorten in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 10 en de Cecaf-gebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2, alsook in de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4, indien dat in die bijlage is gespecificeerd.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en worden onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL IV
SLOTBEPALINGEN

[Artikel 58 zal worden bijgewerkt na de publicatie van wetenschappelijk advies over onvermijdelijke bijvangsten in gemengde visserijen.]

[*Artikel 58*
Wijziging van Verordening (EU) 2025/202

Verordening (EU) 2025/202 wordt als volgt gewijzigd:

(1) Het volgende artikel 19 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 19 bis
Herstelmaatregelen voor kabeljauw en tong in het Kattegat

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het Kattegat vissen met bodemtrawls[92] met een minimummaaswijdte van 70 mm, gebruiken een van de volgende soorten selectief vistuig:

   a) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;

   b) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;

   c) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;

   d) een gereglementeerd zeer selectief vistuig met technische kenmerken die er blijkens een door het WTECV geëvalueerde wetenschappelijke studie voor zorgen dat minder dan 1,5 % van de vangsten uit kabeljauw bestaat, mits het gaat om vissersvaartuigen die uitsluitend dergelijk vistuig aan boord hebben.

2. Vissersvaartuigen van de Unie die aan een project van een lidstaat deelnemen en over functionerende apparatuur voor volledig gedocumenteerde visserijen beschikken, mogen gebruikmaken van vistuig overeenkomstig deel B van bijlage V bij Verordening (EU) 2019/1241. De betrokken lidstaat zendt de Commissie uiterlijk op 31 maart de lijst van dergelijke vaartuigen toe.

3. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.

[92] Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX en PTB.

2) Artikel 63, punt e), wordt vervangen door:

"e) artikel 19 is van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025;"]

3) Het volgende artikel 63 e bis) wordt ingevoegd:

"e bis) artikel 19 bis is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026;"]

Artikel 59
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor de visserij en de aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 60
Overgangsbepalingen

De artikelen 9 tot en met 13, 15 tot en met 20, 24, 27, 38, 39, 44, 45, 47, 49, 50 en 57 van deze verordening blijven in 2027 van overeenkomstige toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2026.

Artikel 61
Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026.

Echter:

a) artikel 12, lid 1, is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026 of tot de datum waarop een overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) 2019/1241 vastgestelde gedelegeerde handeling tot wijziging van deel A van bijlage VII bij die verordening met betrekking tot de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte voor witte koolvis in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf-gebied 34.1.1 van toepassing wordt, indien dat eerder is;

b) artikel 13, leden 1 tot en met 8, is van toepassing van 1 april 2026 tot en met 31 maart 2027;

c) artikel 13, lid 9, is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 maart 2027;

d) de artikelen 17 en 18 zijn van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026 of tot de datum waarop overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) 2019/1241 vastgestelde gedelegeerde handelingen tot wijziging van de bijlagen VI en VII bij die verordening met betrekking tot de technische maatregelen voor de Keltische Zee, de Ierse Zee en het gebied ten westen van Schotland en de

technische maatregelen voor zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6, 7 en 8 van toepassing worden, indien dat eerder is;

e) artikel 19 is van toepassing van 1 juli 2026 tot en met 30 juni 2027 of tot de datum waarop een gedelegeerde verordening van de Commissie tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2201 van toepassing wordt, indien dat eerder is;

f) artikel 23 is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 januari 2027;

g) artikel 24 is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026 of tot de datum waarop een overeenkomstig artikel 54, lid 1, punt m), van Verordening (EU) 2024/2594 vastgestelde gedelegeerde handeling tot wijziging van bijlage IV bij die verordening inzake technische maatregelen voor roodbaars in de Irminger Zee en de aangrenzende wateren van toepassing wordt, indien dat eerder is;

h) artikel 27, lid 2, is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026 of tot de datum waarop een wijziging van Verordening (EU) 2017/2107 tot invoering van een verbod op het in de Atlantische Oceaan, ten noorden van 5° NB aan boord houden, overladen of aanlanden van delen of volledige karkassen van in visserijen in het Iccat-verdragsgebied gevangen kortvinmakreelhaai (*Isurus oxyrinchus*) van toepassing wordt, indien dat eerder is;

i) artikel 30 en bijlage VII zijn van toepassing van 1 december 2025 tot en met 30 november 2026;

j) artikel 35, lid 1, punt a), is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 11 januari 2027;

k) artikel 38, lid 3, is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026 of tot en met de datum waarop een wijziging van Verordening (EU) 2021/56 met betrekking tot de registratie door exploitanten van vissersvaartuigen van het aantal vrijgelaten oceanische witpunthaaien met vermelding van de status en de melding van die informatie aan de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn, van toepassing wordt, indien dat eerder is;

(l) afdeling 12 is van toepassing van 1 juni 2026 tot en met 31 mei 2027 of tot de datum waarop een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de overeenkomstige maatregelen van toepassing wordt;

m) de bijlagen IA tot en met IJ, en IL zijn ook van toepassing in 2027 en 2028, voor zover dat in die bijlagen is gespecificeerd;

(n) deel B, tabellen 116 tot en met 118, voetnoot 1, van bijlage IA, is van toepassing van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026 of tot de datum waarop een overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vastgestelde gedelegeerde handeling met betrekking tot een afwijking van de aanlandingsverplichting voor doornhaai van toepassing wordt, indien dat eerder is;

o) bijlage IK is van toepassing van 1 december 2025 tot en met 30 november 2026, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;

p) de bijlagen IM en XI zijn van toepassing van 1 juni 2026 tot en met 31 mei 2027;

q) bijlage II is van toepassing van 1 februari 2026 tot en met 31 januari 2027;

r) de vangst- en inspanningsbeperkingen die bij deze verordening zijn vastgesteld voor 2026 en, waar zulks in deze verordening is gespecificeerd, ook voor 2027 en 2028,

blijven in 2026 en indien relevant in 2027 en 2028 van toepassing, uitsluitend met het oog op:

i) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

ii) kortingen en toevoegingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

iii) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden; en

iv) verlagingen en aanpassingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter